

*Γεω. Γούρο
Βουκουρεστί
Ελλάδος*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ

ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΕΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

ΕΝ ΤΩ

ΕΘΝΙΚΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

1875—1900

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΤΙΜΗ ΕΝΕΚΑ
ΔΑΠΑΝΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1901

* * * * *

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΚΑΘΗΓΕΣΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Κ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

1875 — 1900

751

3

2286

1873-1900

ΕΡΙΤΙΜΕ ΚΑΘΗΓΗΤΑ,

ΙΚΟΣΙ καὶ πέντε ἐνιαυτοὶ διέρρυσαν ἀφ' ἧς ἡ Πολιτεία ὑμᾶς, ἀπόφοιτον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὡς τρόφιμον αὐτοῦ ἐπὶ ἐξαετίαν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ εἰς τὴν σπουδὴν καὶ ἔρυσαν τοῦ ἀνοργάνου κόσμου ἐγκύψαντα καὶ μετὰ δοκιμασίαν αὐτόθι ἀρίστῳ διπλώματι τιμηθέντα, ἐκάλεσεν ὡς καθηγητὴν εἰς τὸ ἀνώτατον τῶν Μουσῶν τέμενος, ὅπως ἀναδεχθῆτε μέρος τοῦ βαρέος φορτίου, ὅπερ ὁ ἀοίδιμος ὑμῶν θεῖος Ἡρακλῆς Μητσόπουλος, ὁ ἔξοχος σκαπανεὺς τῆς φυσιογραφικῆς Ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδρυτὴς τοῦ φυσιογραφικοῦ Μουσείου, ἔφερε μέχρι τότε, καὶ ὡς εἰδικὸς καθηγητῆς τῆς Ὄρυκτολογίας καὶ Γεωλογίας νὰ διδάξητε τὰς Ἐπιστήμας ταύτας αὐτοτελῶς, ἅμα δὲ ν' ἀναλάβητε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὄρυκτολογικοῦ καὶ Γεωλογικοῦ Μουσείου.

Ἡ δρᾶσις ὑμῶν κατὰ τὴν διαρρυσάσαν εἰκοσιπενταετίαν καὶ ὡς **Καθηγητοῦ** ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, διδάσκοντος μετὰ παραδειγματικῷ ζήλῳ καὶ ἀφοσιώσεως, μετοχευόντος εἰς τοὺς ἀκροατὰς ὑμῶν πλοῦτον γνώσεων, ἀσκουῖντος αὐτοὺς καὶ πρακτικῶς εἰς ἐρεῦνας καὶ διαγνώσεις ὄρυκτῶν καὶ πετρωμάτων, εἰς πυροχημικὰς ἀναλύσεις καὶ εἰς μικροσκοπικὰς

παρατηρήσεις ἐπ' αὐτῶν ἐν τῷ Ὄρνυτολογικῷ ἐργαστηρίῳ, ὅπερ ὀσημέραι ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διεύθυνσιν πλουσιώτερον καὶ τελειότερον κατηρτίζετο, περιάγοντος αὐτοὺς ἀνὰ τὸ Λαύρειον καὶ Σουσάκιον καὶ Ἰσθμὸν Κορίνθου καὶ πανταχοῦ ἐνθα ἡ δαμιλῆς ἑλληνικὴ φύσις παρῆγεν ἔδαφος εὐχερὲς πρὸς ὀρνυτολογικὰς καὶ γεωλογικὰς παρατηρήσεις, διευκολύνοντος τὴν μελέτην αὐτῶν διὰ τῆς συγγραφῆς καὶ ἐκδόσεως ἀξιολογιωτάτων συγγραμμάτων, ἅτινα χαρακτηρίζει ἀκρίβεια ἐπιστημονικὴ, ταξινόμησις μεθοδική, σαφήνεια καὶ γλαφυρότης γλώσσης, καὶ ὡς **Ἐπιστήμονος**, τοῦ ὁποίου αἱ ἐμβριθεῖς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν γεωλογικῶν φαινομένων τῆς ἡμετέρας πατρίδος, κοσμοῦσαι τὰς σελίδας τῶν σπουδαιοτέρων ἀλλοδαπῶν περιοδικῶν, ἐσημείωσαν τοιαῦτα ἄλματα εἰς τὴν πρόοδον τῆς Γεωλογίας καὶ Ὄρνυτολογίας ἐν Ἑλλάδι, ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ καυχώμεθα ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ὑμῶν αἱ εἰς τὰς ἐπιστήμας ταύτας παρατηρήσεις καὶ μελέται ἐν Ἑλλάδι ἐκ παραλλήλου ἐβάδιζον πρὸς τὰς ἐν τῇ σοφῇ Ἑσπερίᾳ, καὶ ὡς **Διδασκάλου ἐν γένει τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν**, πειρωμένον διὰ συγγραφῶν καὶ περιοδικῶν εὐλόγητων τοῖς πολλοῖς, διὰ δημοσιευμάτων ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ, καὶ διὰ δημοσίων ἀναγνωσμάτων νὰ καταστήσῃ καταληπτὴν καὶ τοῖς μὴ ἐπαῖοῦσι τὴν μεγάλην ἀξίαν ἐν γένει μὲν τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν ὀρνυτολογικῶν καὶ γεωλογικῶν γνώσεων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ὠφέλειαν καὶ νὰ στρέψῃ οὕτω τὴν προσοχὴν τῶν νέων ἐπὶ τὴν θεραπείαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἐπιστημῶν τούτων καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι καὶ ἐπὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὀρνυτοῦ πλοῦτου πρὸς προαγωγὴν τῆς ὕλικῆς αὐτῆς εὐεξίας —, ἡ ὁρᾶσις, λέγομεν, ὑμῶν ὑπὸ τὴν πολλαπλὴν ταύτην ἔποψιν, ἐνῶ ἐδικαίωσε πληρέστατα τὰς προσδοκίας τῆς Πολιτείας, τοσοῦτω ὑψηλὸν ὑπόρρημα ὑμῖν ἐμπιστευθείσης, ἀπέδωκε καρποὺς δαμιλεστάτους καὶ κατέστησεν ὑμᾶς ἄξιον ζωηρᾶς ἐγνώμοσύνης καὶ μεγάλης ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν ὑμῶν καὶ τῶν

δυναμένων νὰ κρίνωσι τὴν ὑφ' ἑμῶν συντελεσθεῖσαν πολύτιμον ἐργασίαν.

Καὶ νῦν, ἐπὶ τῇ αἰσία διανύσει εἰκοσιπενταετοῦς περιόδου τοσοῦτον γονίμου καὶ τοσοῦτον λυσιτελοῦς τῇ σπουδαζούσῃ νεολαίᾳ, τῇ Ἐπιστήμῃ καὶ τῇ Πατρίδι, συγχαίροντες, εὐχόμεθα ὅπως ἐπὶ μακρὰν ἔτι σειρὰν ἐτῶν ἀπολαύοντες πλήρους ὑγείας καὶ ἀκμῆς δυνηθῆτε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀκαταπονήτου ζήλου νὰ συνεχίσητε τὴν κοινωφελεστάτην ἑμῶν δρᾶσιν ὑπὲρ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς 25ῆδος Ἐπιτροπὴ

Ν. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Θ. ΣΚΟΥΦΟΣ

Ν. ΜΑΡΟΥΛΙΑΝΟΣ

Π. ΣΙΖΗΛΑΣ

ΣΠ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΕ

ΠΑΝ. ΚΑΜΠΑΕ

ΑΘΑΝ. ΚΑΠΑΛΑΣ

ΑΝΤΩΝ. ΜΑΚΚΑΣ

Γ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

Σπ. Στάης, Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Νικόλαος Ἀποστολίδης,	καθηγητὴς τοῦ	Πανεπιστημίου
Α. Ἀποστόλου	»	» Πολυτεχνείου
Τιμολέων Ἀργυρόπουλος	»	» Πανεπιστημίου
Ἰω. Ἀργυρόπουλος	»	» Πολυτεχνείου
Γρηγ. Βεργαράδης	»	» Πανεπιστημίου
Ἄθ. Βουσάκης	»	» Πολυτεχνείου
Γ. Βροῦτος	»	»
Ἰούλ. Γαλβάνης	»	» Πανεπιστημίου
Α. Γκίνης	»	» Πολυτεχνείου
Ἄν. Δαμβέργης	»	» Πανεπιστημίου
Γεώργ. Λέρβος	»	»
Νικ. Δημαρᾶς	»	»
Μαργ. Εὔαγγελίδης	»	»
Δ. Ζαγκογιάννης	»	»

Κωνστ. Ζέγγελης, καθηγητής του	Πολυτεχνείου
Ίωάν. Ζωχιός	» » Πανεπιστημίου
Εύαγγ. Καλλινοτζής	» » »
Π. Καρολίδης	» » »
Δημ. Κατερινόπουλος	» » Πολυτεχνείου
Ίω. Κολλιναΐτης	» » »
Γ. Κοροπισόπουλος	» » »
Διομ. Κριακός	» » Πανεπιστημίου
Ίω. Λαζαρίμος, υποδιευθυντής του	Πολυτεχνείου
Σπυρ. Λάμπρος, καθηγητής του	Πανεπιστημίου
Νικ. Λύρας	» » Πολυτεχνείου
Σ. Μαγγίνας	» » Πανεπιστημίου
Γ. Μαλτέζος	» » Πολυτεχνείου
Άθ. Μαυρίδης, γραμματέας	» » »
Ι. Μεσολωράς, καθηγητής	» » Πανεπιστημίου
Σ. Μηλιαράκης	» » »
Γ. Μιστριώτης	» » »
Ίγν. Μοσχάκης	» » »
Ρ. Νικολαΐδης	» » »
Α. Οικονόμου	» » »
Κ. Παλαμᾶς, γραμματέας	» » »
Δ. Πατσόπουλος, καθηγητής	» » »
Ν. Πεζόπουλος	» » »
Ν. Πολίτης	» » »
Γ. Ραζέλος	» » Πολυτεχνείου
Ίω. Ραπτᾶκης	» » »
Γ. Ροϊλός	» » »
Κ. Σάββας	» » Πανεπιστημίου
Σ. Σακελλαρόπουλος	» » »
Κωνστ. Σάμιος	» » Πολυτεχνείου
Άν. Σούλης	» » »
Κυρ. Στέφανος	» » Πανεπιστημίου
Γεώργ. Στρέϊτ	» » »
Α. Χρηστομάνος	» » »
Γ. Χρυσοχόου	» » Πολυτεχνείου

- Ν. Ἀλεξίου, φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Λαμία.
 Ἀστέριος Ἀλαμανῆς, φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Καρδίτσα.
 Γ. Αἰγυλιώτης, φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Μεσολόγγιον.
 Ὁρέατης Ἀγαθόνικος, φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.
 Ἰωάννης Ἀναγνώστου, τελειόφοιτος Ἱατρικῆς.
 Σ. Ἀσημάκης φοιτητῆς.
 Ἀνδρικόπουλος τμηματ. τῶν ἐμμέσων φόρων, Ἀθήναι.
 Γεώργ. Ἀγγελίδης φοιτητῆς Ἱατρικῆς.
 Ἐμμ. Ἀνδρουλιδάκης φοιτητῆς Ἱατρικῆς.
 Π. Ἀλεξόπουλος διδάσκαλος, Πόρος.
 Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος, παιδίατρος, Πάτρα.
 Ε. Ἀτωναΐδης μηχανικός, Πύργος.
 Κ. Ἀσιώτης ἱατρός, Σπάρτη.
 Σπ. Ἀθανασόπουλος χημ. παρασκευαστῆς τοῦ Ἑλλ. Λυσοιατρείου.
 Ν. Ἀθανασιάδης ἱατρός, Αἰδηψός.
 Γ. Ἀδαμόπουλος φοιτητῆς φυσικῶν Ἐπιστημῶν, Τεγέα.
 Δ. Ἀλεξάκης καθηγητῆς, Καλάμει.
 Ν. Ἀλεξανδρῆς φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Φανάρι.
 Μιχ. Ἀναγνωστόπουλος καθηγητῆς Γυμνασίου, Ἀθήναι.
 Σπ. Ἀναγνωστόπουλος, Δρ. Φ. Ε.
 Γ. Ἀθανασιάδης, καθηγ. Διδασκαλ., Ἀθήναι.
 Κ. Ἀμαράντης φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Αἴγιον.
 Δ. Ἀναστασόπουλος φοιτητῆς, Ἀθήναι.
 Κ. Ἀργυρίου φαρμακοποιός, Ἀθήναι.
 Γ. Ἀναπλιώτης μηχανικός, Λαύριον.
 Σπυρ. Ἀνδροῦτσος φαρμακοποιός, Σῦρος.
 Ἰορδ. Θ. Ἀρζόγλους, Καισάρεια.
 Πετ. Ἀγγελίδης, Ἀθήναι.
 Α. Ἀποστόλου ἱατρός, Γρεϊβουργ.
 Δ. Α. Ἀποστολίδης τελειόφοιτος Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.
 Ἀρ. Βαμπᾶς, τμηματάρχης κ.λπ.
 Δ. Βελούδιος, Δρ. Μαθ., ἐπιμελητ. ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.
 Γεώργιος Βερμανίδης ἐργοδηγός, Χαλκίς.
 Ἀριστείδης Βουρουκλᾶς πολιτικὸς μηχανικός, Χαλκίς.
 Χρῆστος Βλαχάνης ἀνθυπίατρος, Ἀθήναι.
 Λεωνίδας Βλαγκούλης ἱατρός, Πάτρα.

- Ἐπαμ. Βοσινιώτης *ιατρός, Μόναχον.*
 Κῦρος Βερέτας *καθηγητής, Θεσσαλονίκη.*
 Ἰωάννης Βαρβιτσιώτης *ιατρός, Σπάρτη.*
 Στέφανος Βαρούνης *φαρμακοποιός, Σπάρτη.*
 Γεώργ. Στεφ. Βαρούνης *φοιτητής τῆς Νομικῆς, Σπάρτη.*
 Θεόδ. Στεφ. Βαρούνης *φοιτητής τῆς Χημείας τοῦ ἐν Βερο-
 λίνῳ Πανεπιστημίου, Σπάρτη.*
 Ν. Βραχνός *καθηγητής Γυμνασίου, Πειραιεύς.*
 Ι. Κ. Βουλόδημος *ἐλληνοδιδάσκαλος, Πειραιεύς.*
 Δ. Βῶκος *ἀνθροποφαρμακοποιός, Ἀθήναι.*
 Πέτρος Ε. Βρυζάκης *γραμμ. Σχολῶν Πανεπιστημίου, Ἀθήναι.*
 Κ. Βαΐδης *φοιτητής ἱατρικῆς, Καρδίτσα.*
 Γεώργ. Βλότζος *φοιτητής Ἱατρικῆς, Σοφάδες.*
 Ι. Βερετζιλιτής *φοιτητής Ἱατρικῆς, Μακεδονία.*
 Α. Βαφειάδης *λογιστής Τραπεζίης, Ἀθήναι.*
 Ἄντ. Βακιλᾶς, *Κέρκυρα.*
 Κωνστ. Βέης Α. Φ. Ε., *Τρίπολις.*
 Γ. Βλασσόπουλος *φοιτητής Νομικῆς, Ἀθήναι.*
 Βασίλ. Θεοδωρίδης *φοιτητής Νομικῆς, Θεσσαλία.*
 Ε. Βλοχαϊτόπουλος *ἐργοδηγός, Λευκάς.*
 Ι. Γ. Βαφίας, *Σίφρος.*
 Δ. Βασιλειάδης, *Λήμνος.*
 ΙΙ. Βενετσανόπουλος, *Πάτρα.*
 Ἐδστ. Γαβαλᾶς, *Λευκάς.*
 Ἰοίδ. Γεωργᾶς, *Χίος.*
 Κ. Ι. Γαβριηλίδης, *μαθητ. Πολυτεχν.*
 ΙΙ. Γαϊτάνος *ταμίας Τραπεζίης, Ἀθήναι.*
 Ἐδτ Γκάκας *φοιτητής Ἱατρικῆς, Καρδίτσα.*
 Ε. Γαβριήλ *φοιτητής Ἱατρικῆς, Λαδίων.*
 Μ. Γιώκας *μηχανικός, Λαύριον.*
 Παν. Α. Γεωργᾶς *κλητῆρ τοῦ Φυσιογραφ. Μουσείου, Κύθηρα.*
 Rabat Georges *ἀρχιμηχανικός Γαλλικῆς Ἑταιρείας.*
 Γεωργιάδης Ἀχιλλεύς *μεταλλουργός Γαλλ. Ἑταιρείας, Λαύριον.*
 Πᾶνος Γαλανόπουλος *πρωτοδότης, Σπάρτη.*
 Α. Α. Γκολφινόπουλος *φαρμακοποιός, Πάτρα.*
 Δ. Γουδῆς *καθηγητής, Τρίπολις.*

- Κ. Γερακάκης φαρμακοποιός, Πάτραι.
 Σπυρ. Γλένης εργολάβος, Λευκάς.
 Γεώργ. Γωτόπουλος ιατρός, Ύπάτη.
 Ν. Γεννηματᾶς μηχανικός, Μόναχον.
 Γεώργ. Γιαβίσης καθηγητῆς Βαρβακείου Λυκείου, Ἀθήναι.
 Γρηγ. Γρηγορόπουλος φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Λαμία.
 Νικόλ. Γεωργούσης, Σίτσοβα.
 Π. Γούναρης, Ἀθήναι.
 Χρ. Γεωργακόπουλος, Ύπάτη.
 Ν. Δημόπουλος γυμνασιάρχης, Τρίπολις.
 Παν. Ε. Δραγᾶν φοιτητῆς Νομικῆς, Αιγούδιστα.
 Γ. Δρίβας φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Δραχμάνι.
 Π. Διαμαντίδης, Ἀθήναι.
 Π. Δόγκας διδάκτωρ Μαθηματικῶν, Βραῖλα.
 Στέφ. Γ. Διαμαντόπουλος φαρμακοποιός, Πάτραι.
 Θ. Διαμαντόπουλος μηχανικός, Μόναχον.
 Γ. Διαμαντόπουλος ιατρός, Πάτραι.
 Γεώργ. Χ. Διαμάσκος φοιτητῆς.
 Ι. Δραγάσης ιατρός, Ἀθήναι.
 Θεοφ. Λουκάκης σχολάρχης, Σίτσοβα.
 Ι. Δοανίδης χημικός, Λαύριον.
 Ἀθ. Μ. Δρίβας σιτέμπορος, Πειραιεύς.
 Ε. Κ. Λαμίγος διδάκτωρ Φυσ. Ἐπιστ., Ἀθήναι.
 Δ. Γ. Δρακίδης, Ἀθήναι.
 Δ. Διούτζτας, Ἀθήναι.
 Βλ. Δαλαγιαννόπουλος, Ἀθήναι.
 Α. Δασκαλίκης φοιτητῆς Φαρμακευτικῆς, Ἀθήναι.
 Νικόλ. Δασκαλόπουλος, Ύπάτη.
 Ν. Δασκαλίκης φαρμακοποιός, Σπάρτη.
 Π. Δεσίπρης, Τῆρος.
 Ι. Δωΐλας, Τρίπολις.
 Ἀγγ. Διαλεισιμᾶς διδάκτωρ Φιλολογίας, Ἀθήναι.
 Γεώργ. Ἐλευθερόπουλος, Ἀθήναι.
 Ἐμμ. Ν. Ἐμμανουήλ φαρμακοποιός, Ἄστρος.
 Ἀγγ. Ἐδαγγελίδης ιατρός, Ἀθήναι.
 Γ. Δ. Ἐλευθεριάδης Σχολῆ Πολ. Μηχαν., Ἀθήναι.

Πέτρος Ν. Ζαλοκώστας ειδικός οικονομ. επιθεωρητής, Ἀθήναι.

Πυῦλος Ζαλοκώστας, φαρμακοποιός.

Γεώργιος Ζιλήμων φαρμακοποιός, Πάτραι.

Α. Α. Ζούκης μηχανικός, Λευκάς.

Α. Ζωγραφίδης φοιτητής.

Θ. Α. Ζάγκος ἰατρός, Ἀμαλιάς.

Γ. Α. Ζέρβος ἀρχιτέκτων, Λευκάς.

Ἀν. Ζούλιας φοιτητής Ἱατρικῆς, Βῶλος.

Ματαλ. Ζουμήσης φοιτητής Ἱατρικῆς, Λάρισα.

Ἀριστ. Ζούκης καθηγητής, Ἀθήναι.

Κ. Ζαχαρόπουλος, Ἀθήναι.

Σ. Ζερβός, Ζαβέροδα.

Ζ. Ζαφερέλλης, Κυδωνία.

Τρύφων Ζαραχάνης σχολάρχης, Ἀγᾶ.

Ζαφ. Ζαφειρόπουλος, γραμμ. Ὑπουργ. Ἐσωτ., Ἀθήναι.

Μ. Ἡλιάδης πολιτ. μηχανικός, Σπάρτη.

Βασίλ. Ἡσαΐας Φ. Ε., Ἀθήναι.

Σ. Θωμόπουλος, δικηγόρος καὶ δημ. Σύμβ. Πατρῶν.

Ἰωάν. Θάλλης ἀρχιτέκτων, Πάτραι.

Π. Θεοδορόπουλος καθηγητής, Καλάμαι.

Δημήτρ. Θεοδώρον φαρμακοποιός, Καλάμαι.

Κ. Θεοδώρον φαρμακοποιός, Σπάρτη.

Ἀριστοτ. Θεμελῆς φοιτητής, Λευκάς.

Γ. Ν. Θαλασσινός καθηγητής Βαρβακείου Λυκείου, Ἀθήναι.

Θ. Γ. Θεοδοσιίδης φοιτητής Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.

Νικόλ. Ἱατροῦ Φαρμακευτικῆς φοιτητής, Ἀθήναι.

Θωμᾶς Ἰωαννίδης φοιτητής Φαρμακευτικῆς, Ἀθήναι.

Γεώρ. Ἰγγλέσης φοιτητής Μαθηματικῶν, Ἀθήναι.

Γεώργ. Ἰδρωμένος, Κέρκυρα.

Ν. Γ. Ἰακωβίδης, Ἀθήναι.

Κ. Ἰσαακίδης τελειόφοιτος Φυσ., Ἀθήναι.

Ἐμμ. Α. Κριεζῆς Σχολ. πολ. μηχανικός, Ἀθήναι.

Ἀγγελος Κροκιδᾶς μηχανικός, Χαλκίς.

Α. Καράπας ἐργοδηγός, Χαλκίς.

Μιχ. Κουτσούκης φοιτητής Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.

Νικόλαος Κωνσταντινίδης μηχανικός ἠλεκτρολόγος, Χαλκίς.

- Εδάγγ. Κουντουριώτης φοιτητής Ἱατρικῆς, Λάρισα.
 Φ. Κουβελᾶς φοιτητής Φαρμακευτικῆς, Βάρης.
 Ἐπ. Κυριακίδης διδάτωρ Φυσ. Ἐπιστημῶν, Γενεύη.
 Σ. Καραπαπέας φοιτητής Μαθηματικῶν, Ἀθήναι.
 Π. Καραβίας φαρμακοποιός, Φάληρον.
 Θ. Κοκλίτης φοιτητής Μαθηματικῶν, Ἀθήναι.
 Δημήτρ. Καϊάνας, Βεράτιον.
 Θεόδ. Κουφάδης, Ἀθήναι.
 Δημήτρ. Β. Καμπόζης, Μακεδονία.
 Νικόλ. Κεφαλᾶς, Κέρκυρα.
 Σπυρ. Καρούσος, Ἀργιστόλιον.
 Β. Κατομπῆς Φαρμακευτικῆς, Κόρινθος.
 Ἐμμ. Κατσούλης τελειόφοιτος Ἱατρικῆς, Κύθηρα.
 Περικλῆς Κοκκέβης ἰατρός, Αἰγούδιστα.
 Ἀθαν. Σ. Κόκκαλης πηγματίας, Ἀθήναι.
 Ι. Κάος, Κέρκυρα.
 Ἰωάνν. Καλούτσος, Ἀθήναι.
 Στέφ. Κώνστας καθηγητής Βαρβακείου Λυκείου, Ἀθήναι.
 Κωνστ. Κοντοκόστας φοιτητής Φαρμακευτικῆς, Χίος.
 Ἄνδρ. Κάτοης φαρμακοποιός, Πάτραι.
 Β. Κοσμιόπουλος ἰατρός, Πάτραι.
 Ἰωάννης Α. Κοκκίτης ἐργοδηγός.
 Σ. Ι. Κασδόνης καθηγητής Βαρβακείου Λυκείου, Ἀθήναι.
 Ι. Κουκούλης ἐπιμελητής Ἐργ. τῆς Ὑγιεινῆς, Ἀθήναι.
 Γεράσιμος Κλασκοράτας ἰατρός, Πάτραι.
 Γ. Κυριακόπουλος δημοδιδάσκαλος, Πάτραι.
 Νικόλ. Σ. Κρίκης διηγήτορας, Πάτραι.
 Νικόλ. Η. Καραπατῆς φοιτητής Ἱατρικῆς, Βώλος.
 Κ. Κανελλόπουλος φαρμακοποιός, Πάτραι.
 Παν. Ι. Κυρκονιάκης φοιτητής Ἱατρικῆς.
 Νικόλ. Κάτουλας φοιτητής Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.
 Χρ. Π. Κορούλλος ἰατρός, Πάτραι.
 Γεώρ. Π. Κανελλόπουλος ἰατρός, Πάτραι.
 Δ. Κατσικόπουλος ἰατρός, Πάτραι.
 Ι. Κατσαρᾶς φοιτητής Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.
 Δημ. Β. Κυριαζόπουλος ὑπίατρος, Πόρος.

- Μ. Κονταρίνης φοιτητής Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.
 Δημ. Ι. Καρρῶς φοιτητής Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.
 Φερδ. Ι. Καμπιώτης φαρμακοποιός, Πόρος.
 Χριστόφ. Κωνσταντινίδης βιβλιοπώλης, Ἀθήναι.
 Στέρ. Κωνσταντινίδης Σχολή πολ. μηχαν., Ἀθήναι.
 Γ. Κομπογιάννης ἀξιωματικὸς ναυτικοῦ, Πόρος.
 Βασ. Κ. Κῶνος φοιτητής Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.
 Ι. Καρόκης ἰατρός, Πάτραι.
 Ν. Καλλιβωκᾶς ἰατρός, Ἀθήναι.
 Α. Κακισόπουλος μηχανικός, Κυπαρισσία.
 Χρ. Κοντοκουλιόπουλος καθηγητής, Τρίπολις.
 Α. Κωστόπουλος μηχανικός, Κυπαρισσία,
 Collet Adrien chef du service, Λαύριον.
 Α. Καρμιλλάκης καθηγητής, Τρίπολις.
 Α. Κασσελίδης καθηγητής, Τρίπολις.
 Ἀντώνιος Κόλλιας γεωμέτρης, Λαύριον.
 Γ. Κ. Καρυστάκης πολ. μηχανικός, Σπάρτη.
 Χαράλ. Ἰω. Κανάκης φοιτητής Φυσ. Ἐπιστημῶν, Ἀθήναι.
 Π. Καλέρης φοιτητής Φυσικ. Ἐπιστημῶν, Ἀθήναι.
 Δημήτρ. Κρήτης.
 Πολ. Κατάκαλος, φοιτητής Ἱατρικῆς, Γαλάτιστα.
 Α. Κουρῆς δ. ν. λογιστὴς Τραπεζῆς, Ἀθήναι.
 Α. Κόλιας πολιτικὸς μηχανικός, Λαύριον.
 Τ. Κυταριόπουλος ἰατρός, Λαύριον.
 Ν. Καρβαθιάς καθηγητής Φυσικῶν, Πάτραι.
 Ἀν. Κοντομυῆνος διδάκτωρ Φυσ. Ἐπιστημῶν, Σίτσοβα.
 Ἀναργ. Καροῦζος φοιτητής Ἱατρικῆς, Καβάλα.
 Π. Γ. Κουμάνταρος κτηματίας, Πειραιεύς.
 Θ. Κουσουλάκος καθηγητής, Καλάμαι.
 Α. Ι. Καμψαμπέλης μηχανικός, Πειραιεύς.
 Ι. Κυριαζόπουλος ἰατρός, Πειραιεύς.
 Ε. Καρδαμίτσης ἑλληνοδιδάσκαλος, Πειραιεύς.
 Δημ. Κρητικὸς φοιτητής Ἱατρικῆς, Ἀθήναι.
 Β. Κασλάρης φοιτητής Ἱατρικῆς, Μακρονίτσα.
 Ι. Κούτσης οἰκέμπορος, Πειραιεύς.
 Ν. Κομπογιάννης φοιτητής Ἱατρικῆς, Ἀγᾶ.

- Θ. Κατσιμάνης, Ἀθήναι.
 Σπ. Κοκόλης διευθυντῆς χημείου Ναυστάθμου, Ἀθήναι.
 Ι. Κουρῆς καθηγητῆς Ν. Σχολῆς, Ἀθήναι.
 Κ. Κατσιοῦ, Ἀθήναι.
 Ν. Καλλικούνης ἰατρός, Ἀθήναι.
 Σπηλ. Καρελλάς φαρμακοποιός, Σπάρτη.
 Δ. Καλλιβωκῆς, Πάτρα.
 Ἀνδ. Κανάκης τελειόφοιτος Φαρμακευτικῆς, Ἄρτα.
 Σ. Κροντηρᾶς φαρμακοποιός, Λαύριον.
 Κωνστ. Κοσμᾶς σχολάρχης, Πειραιεύς.
 Ἰωάν. Α. Λόντος καθηγητῆς Βαρβακείου Λυκείου, Ἀθήναι.
 Εὐάγγ. Λιάσκος ἀστυνόμος, Ὑπάτη.
 Ἀριστ. Λασσαδός, Κόρινθος.
 Ἐμμ. Λυμπερίου, Χαλκίς.
 Ζησ. Λογιωτατίδης, Θοράκη.
 Γ. Λελῆς ἰατρός, Αἰδηψός.
 Κ. Λοῦρος ὑφηγητῆς Μαιευτικῆς, Ἀθήναι.
 Ἀντών. Σπυρ. Λαμπίρης ἰατρός, Πάτρα.
 Μιχ. Ξ. Λυκούδης μηχανικός.
 Κ. Ν. Λουκᾶς ἔμπορος, Πάτρα.
 Εὐθύμιος Διβαντῆς εἰρηνοδίκης, Ὑπάτη.
 Ἀνδ. Λευθεριώτης Σχολῆς πολ. μηχανικός, Ἀθήναι.
 Ἐπαμ. Λιάκος φοιτητῆς Ἱατρικῆς.
 Λύσανδρος Ν. Λεώπουλος φαρμακοποιός, Σπάρτη.
 Δ. Λαζαροῦ ἰατρός, Ἀράχωβα.
 Εὐάγγ. Λάμπρος φαρμακοποιός, Κάρυστος.
 Δ. Δευκαδίτης μαθηματικός, Τρίπολις.
 Ι. Λιακόπουλος μηχανικός, Κυπαρισσία.
 ΙΙ. Αναρᾶς ἐργοδηγός, Σπάρτη.
 Χρῆστος Λεμπέσης ἰατρός καὶ δήμαρχος, Χαλκίς.
 Α. Λίρις ἰατρός, Αἰδηψός.
 Θ. Λίσσης διδάκτωρ Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, Λαύριον.
 Κ. Λουμάνης καθηγητῆς, Καλάμαι.
 Δημ. Λεονάρδος, Αἰτωλικόν.
 Θεμ. Μιχαλόπουλος πρόφης ἐπιθεωρ. Δημ. Σχολείων, Ἀθήναι.
 Κωνσταντ. Μπαλίλης διευθυντῆς Βαρβακ. Λυκείου, Ἀθήναι.

- Ἀγθσ. Μαβλαμίδας φοιτητής Ἰατρικῆς, Βῶλος.
 Γεώρ. Μῶρος τελειόφοιτος Φυσικῶν, Πειραιεύς.
 Π. Β. Μαβραγκόπουλος εἰρηνοδίκης, Λιγούδιστα.
 Γ. Μαυρομμάτης, Χίος.
 Ἰωάννης Μίλλης, Κρήτη.
 Γεώργ. Μουκτούρης, Ὑπάτη.
 Δημήτρ. Μπουῖστος φοιτητής Φυσ. Ἐπιστημῶν, Ἀθήναι.
 Ἀριστ. Μανιαφίτης φοιτητής Φαρμακευτικῆς.
 Δημήτρ. Γ. Μεροῦδης ἰατρός, Σκῦρος.
 Θ. Μπακάλης ἰατρός, Ἀράχωβα.
 Ζαχ. Μαβραζουγιάννης φοιτητής Ἰατρικῆς, Δομοκός.
 Δημ. Γ. Μαβραγοῦπουλος ἰατρός, Θεσσαλονίκη.
 Ἀναστ. Μπαμπιάης τελειόφοιτος Φαρμακευτικῆς, Ἰωάννινα.
 Ν. Μαζαράκης, γραμμ. Ὑπουργ. Ἐσωτερ., Ἀθήναι.
 Σ. Μαυρομμάτης.
 Ν. Μεταξῆς, Ἀθήναι.
 Σπυρ. Μάνεσης διευθυντής Μεταλλείου, Χαλκίς.
 Σωτήρ. Μπαροῦνος φαρμακοποιός, Πάτρα.
 Περικλῆς Μαροῦδης ἰατρός, βοηθός Ἐργ. Ὑγιεινῆς, Ἀθήναι.
 Δημ. Π. Μάσταλος φοιτητής Ἰατρικῆς.
 Δημ. Σπ. Μπαλιάνος ἐπιμελ. Ἀρετιέου Νοσοκομείου, Ἀθήναι.
 Δημ. Κ. Μασσοῦρας φοιτητής Ἰατρικῆς.
 Ν. Μιχαλόπουλος μηχανικός, Ἀθήναι.
 Ἀθαν. Μπαζιάννης, Πόρος.
 Κ. Μαρινάκης ἐπιστάτης Πανεπιστημίου, Ἀθήναι.
 Δημήτρ. Μαγκουρέας, Ἀθήναι.
 Δημ. Α. Μυλωνάκος φαρμακοποιός, Σπάρτη.
 Π. Μπέλλος, Μακεδονία.
 Γ. Μαντιῆς ἰατρός, Ἀράχωβα.
 Περ. Μπῆκος, Τρίπολις.
 Ε. Μουρίκης, Τρίπολις.
 Γεώργιος Ματθιδῆς πρωτοεργάτης, Λαύριον.
 Ἰωάννης Μονιτοῦπουλος σχολάρχης, Τρίπολις.
 Ν. Μαυροπούλης φοιτητής Φυσ. Ἐπιστημῶν, Ἀθήναι.
 Ἀνδ. Μπικάκις φοιτητής Φυσ. Ἐπιστημῶν, Ἀθήναι.
 Θ. Μηλιδάνης διδάκτωρ Φυσικῶν, Τρίπολις.

- Γ. Κ. Μπίτζιος.
 Ν. Μπλέτης φοιτητής Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, Ἡπειρος.
 Ν. Γ. Μπαρσαρῆγος γυμνασιάρχης, Καλάμαι.
 Α. Μιχαλόπουλος.
 Γ. Μουντούρης φοιτητής Ἱατρικῆς, Ὑπάτη.
 Βασίλ. Μπαρδόπουλος ὑπάλληλος Πανεπιστημίου, Ἀθήναι.
 Π. Μαρινόπουλος.
 Δ. Μαῤῥνος.
 Σ. Μεταξᾶς.
 Κωνστ. Μπότσης διδάκτωρ Φυσ. Ἐπιστημῶν, Ἀθήναι.
 Ἀνδρέας Μαμουτζῆς φοιτητής Φαρμακευτικῆς, Βῶλος.
 Ν. Μουράκης, Τήνος.
 Θρασύβ. Μαυρουδῆς τελειόφοιτος, Ἰθάκη.
 Π. Μπακάκος, Σπάρτη.
 Ἀριστ. Μίσιος, Μακεδονία.
 Ἰωάν. Μαχαῖρας, Ἀθήναι.
 Δημήτ. Μουστακάς, Λάρισα.
 Παρ. Μιλενῆς ἱατρός, Ὑπάτη.
 Σ. Νομικός σπουδ. Σχολ. πολιτ. μηχανικ., Ἀθήναι.
 Γ. Νικόπουλος Φαρμακευτικῆς, Καλάμαι.
 Κων. Νικόπουλος ἱατρός, Καλάμαι.
 Σ. Δ. Νεραντζῆς μηχανικός.
 Ἰωάν. Νικολάου.
 Γ. Ν. Ξένος σπουδ. Σχολῆς πολιτ. μηχανικός, Ἀθήναι.
 Γεώργιος Ξηρόπουλος, Ἡπειρος.
 Κ. Ξανθοπουλίδης ὑπάλληλος Πανεπιστημίου.
 Κ. Ξεναράκις, Κρήτη.
 Ἀθ. Γ. Οἰκονομόπουλος φαρμακοποιός, Ἀμαλιάς.
 Δημ. Ὁρφαντόπουλος Σχολῆς πολιτ. μηχανικ., Ἀθήναι.
 Ἀνδρέας Οἰκονομόπουλος καθηγητής Α΄ Γυμνασίου, Ἀθήναι.
 Περικλῆς Οἰκονομόπουλος ἱατρός, Πάτραι.
 Α. Ὀλύμπιος μηχανικός, Πειραιεύς.
 Χρῆστος Π. Οἰκονόμος καθηγητής Ἱεροδιδασκαλείου, Χανιά.
 Χρῆστος Οἰκονόμου Ἡπειρος.
 Γ. Οἰκονομόπουλος, Ἀθήναι.
 Ἀθαν. Οἰκονόμου, Κασσάνδρα.

- Σ. Κ. Πεταλᾶς ἐργοδηγός.
 Ν. Πολίτης ἐργοδηγός, Χαλκίς.
 Κ. Ι. Παπαζαχαρίου διδάκτ. Μαθ. διευθ. Ἐκπαιδευτ., Βραΐλα.
 Π. Ν. Παπαδημητρίου μηχανικός.
 Κ. Θ. Πανουτσόπουλος ἰατρός, Πάτραι.
 Β. Παπαθανασόπουλος καθηγητῆς Βαρθ. Λυκείου, Ἀθήναι.
 Β. Ν. Παπακωνσταντίνου ἰατρός, Ἀμαλιάς.
 Γεώργ. Πυρπυρῆς μηχανικός.
 Γ. Δ. Παγορόπουλος ἰατρός, Ὑπάτη.
 Ἀντ. Δ. Παπακωνσταντινίδης διδάκτ. Φιλολ. καθηγ., Βραΐλα.
 Δ. Παπανικολάου γυμνασιάρχης, Πάτραι.
 Ἀθ. Γ. Παπαγιαννίδης φαρμακοποιός, Θεσσαλονίκη.
 Ἀναστάσιος Πετούνης φαρμακοποιός, Τρίπολις.
 Σ. Ε. Πεζανός μηχανικός, Κυπαρισσία.
 Ἰωάννης Γ. Πετούνης φυσικός, Τρίπολις.
 Ε. Πλατούσας μηχανικός, Κυπαρισσία.
 Ι. καὶ Σ. Παπαγεωργιάδης χημικοί, Τρίπολις.
 Νικόλ. Πασιόκης μαθητῆς Ἀκαδημίας, Ἀθήναι.
 Σταῦρος Παπανδρέου, Ἀθήναι.
 Γ. Δ. Πάικος Σχολῆς πολιτ. μηχανικός, Ἀθήναι.
 Κων. Παπαζαχαρίου διευθυν. Ἑλλ. Λυκείου «Πρόοδος», Βραΐλα.
 Δ. Πρωάρης φαρμακοποιός, Λαύριον.
 Α. Ε. Παπαδάκης ἰατρός, Ἀθήναι.
 Βασ. Παπακωνσταντίνου εἰρηνοδίκης, Σίτσοβα.
 Χ. Β. Παπαθεοδώρον φαρμακοποιός, Πάτραι.
 Ν. Παππᾶς ἰατρός, Πάτραι.
 Ἀχιλ. Παπαλουκᾶς φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Λαδίων.
 Α. Παρασκευόπουλος ἑλληνοδιδάσκαλος, Πειραιεύς.
 Εὖστ. Πολυδούρης καθηγητῆς, Καλάμαι.
 Ι. Παπαγεωργίου φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Κιάτο.
 Φ. Γ. Παλιασιᾶς χημικός, Ἀθήναι.
 Ν. Α. Πάτης τελειόφοιτος, βοηθός τοῦ κ. Μητσοπούλου, Ἀθήναι.
 Σπ. Πάτης, δικηγόρος, Ἀθήναι.
 Παν. Ποδαρόπουλος φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Λαδίων.
 Γ. Παπαϊωάννου.
 Ἀνδ. Παπαϊωάννου, Πάτραι.

- Σ. Μεγμέρος λογιστής Πανεπιστημίου, Ἀθήναι.
- Γ. Ηίσσας.
- Α. Παπανικολάου.
- Α. Πιλάβιος.
- Νικόλ. Πολυμερόπουλος φοιτητής Νομικής, Ἀθήναι.
- Γεώργ. Παπαμάρκος, Ἀθήναι.
- Ἄλκ. Παπασιωγράφου ἑφηγητής Παιδιατρικῆς, Ἀθήναι.
- Γεώργ. Παναγᾶκος, Γύθειον.
- Κυρ. Πολύσης, Ἰππείρος.
- Νικόλ. Πανλάτος, Ἰθάκη.
- Κ. Παπαγιαννόπουλος ἰατρός, Ὑπάτη.
- Α. Θ. Παπακωνσταντίνου, Κέρκυρα.
- Κ. Π. Παπέρης, Σάμος.
- Αἰμ. Παπανδρέου, Κόρινθος.
- Σοφοκλῆς Παρθένης, Βόλος.
- Κωνστ. Πολύσης, Μέσσοβον.
- Ἄρ. Παπαγεωργίου, Σαλαμίς.
- Σπυρ. Παπανικολάου διδάκτωρ Φυσ. Ἐπιστημῶν.
- Γεώργ. Παπανικολάου διδάκτωρ Ἰατρικῆς, Θεσσαλία.
- Ἄρ. Παπαναστασίου φοιτητής Ἰατρικῆς, Σοφάδες.
- Χαρᾶλ. Παπαγεωργίου τελειόφοιτος Φαρμακευτικῆς, Ναύπλιον.
- Σωκρ. Παπαβασιλείου ὀρνιθολόγος, Σκῦρος.
- Εὐστάθιος Παπανικολάου ἰατρός, Αἰδημός.
- Γρηγ. Παπαγεωργιάδης, Ἀθήναι.
- Β. Πανταζής.
- Κ. Πανταζότης φοιτητής Ἰατρικῆς, Σοφάδες.
- Σωτ. Γρ. Παπαγεωργιόπουλος φαρμακοποιός, Λιγούδιστα.
- Ἄριστ. Παπαβασιλείου φοιτητής Ἰατρικῆς, Ἀθήναι.
- Ἀθανάσιος Παπαγεωργίου τομιοχης, Χαλκίς.
- Αἰμ. Παπαβασιλόπουλος καθηγητής Φυσικῶν, Ἀθήναι.
- Α. Παπαδημητρίου φοιτητής Ἰατρικῆς, Φάρσαλα.
- Α. Γ. Ρετσίνας βιομήχανος, Πειραιεύς.
- Ἄλξ. Γ. Ρετσίνας
- Σεραφ. Ριγτόπουλος φοιτητής Ἰατρικῆς, Σοφάδες.
- Α. Ροντόπουλος ταμίας Πανεπιστημίου, Ἀθήναι.
- Θ. Στασινοπούλου καθηγητής, Καλάμαι.

- Πέτρος Συμφαλιάδης καθηγητής Βαθβ. Λυκείου, Ἀθήναι.
 Ἀθαν. Σωτηριάδης συμβολαιογράφος, Πάτραι.
 Ἐμμ. Σωφρόνης φοιτητής Ἱατρικῆς.
 Ἀθανάσιος Σπύρλας ἐπιμελητής Ἀνατομείου, Ἀθήναι.
 Π. Ι. Σταματόπουλος φοιτητής Ἱατρικῆς.
 Μιχαὴλ Σαλίβερος ἐκδότης, Ἀθήναι.
 Θ. Ι. Σακελλαρίου ἰατρός, Πάτραι.
 Α. Στεφανάκος καθηγητής Βαθβ. Λυκείου, Ἀθήναι.
 Σ. Μ. Σούγκρας καθηγητής Βαθβ. Λυκείου, Ἀθήναι.
 Λεωνίδας Σκένδερ μηχανικός, Ἀθήναι.
 Α. Στεργιόπουλος τηλεγραφητής, Ὑπάτη.
 Ν. Σπηλιόπουλος μηχανικός, Μόναχον.
 Ι. Σιάριος φαρμακοποιός, Ὑπάτη.
 Π. Φ. Στροῦμπος ἔμπορος, Καλάμαι.
 Ἰωάν. Σιώρης ἐπιθεωρητής δημ. σχολ. Φθιώτιδος, Λαμία.
 Σπυρ. Στανρόπουλος ἰατρός, Πάτραι.
 Κλων Στέφανος ἰατρός Ἀθήναι.
 Θάνος Γ. Σιγαλὸς φαρμακοποιός, Πάτραι.
 Δημήτριος Σταμέλος διδάσκαλος, Τρίπολις.
 Δημ. Στάμου φαρμακοποιός, Ἀράχωβα.
 Γεώργ. Σπυρόπουλος ἰατρός, Λαύριον.
 Δημήτρ. Σπυρόπουλος, Λαύριον.
 Σ. Σπυρίδης ἐργοδηγός, Σπάρτη.
 Κ. Σαββόπουλος καθηγητής, Τρίπολις.
 Β. Σπηλιωτόπουλος ἰατρός, Πάτραι.
 Σοφοκλῆς Α. Στεφανίδης φαρμακοποιός.
 Π. Στελλάκης ἰατρός, Λαύριον.
 Π. Στανρόπουλος διδάσκαλος Ἑλλ. Λυκείου «Πρόοδος», Βραῖλα.
 Α. Σακέτας ἔμπορος, Καλάμαι.
 Ἰωάννης Σαρρῆς ἰατρός, Βάρδος Χαλκιδικῆς.
 Σ. Στρατήγης ἔμπορος, Πειραιεύς.
 Κ. Ι. Στανρόπουλος διδάκτωρ Νομικῆς, Καλάμαι.
 Ι. Α. Σταματελάκης ἐργοστασιαρχῆς, Καλάμαι.
 Παναγ. Σουσαμῆς τελειόφοιτος Φαρμακευτικῆς.
 Ι. Σταμέλλος τελειόφοιτος Φαρμακευτικῆς, Κύμη.
 Ι. Σηνοδινός, Ἀμοργός.

Π. Σκοπέτος διδάκτωρ Μαθηματικῶν, Καλάμαι.

Γεώργ. Σκιαδαρέσης φοιτητῆς Νομικῆς.

Κ. Σκανδάμης, ὁδ. Κωνσταντίνου 15.

Α. Σακελλαρόπουλος μηχανικός, Λευκάς.

Ν. Σφήκας, Σέρραϊ.

Κ. Σεργιάος φοιτητῆς Νομικῆς, Λεσβεῖων 44.

Γεώργ. Α. Σκαρβούλης φοιτητῆς Φυσ. Ἐπιστημῶν, Ἡρακλείου.

Εἰδύγγ. Γ'. Συμπονηζάκας.

Γεώργ. Α. Στεφανίδης ἰατρός, Σκῦρος.

Α. Φ. Σμίθ διεθν. γεωγρ. σταθμοῦ, Καλάμαι.

Νικόλ. Σταμουλῆς φοιτητῆς ἰατρικῆς, Γαρδίκη.

Ι. Α. Συρίχας ἀρχιτέκτων, Κυπαρισσία.

Στέφ. Σταμίτης διδάκτωρ Μαθηματικῶν, Ἀθήναι.

Α. Σχηῶς.

Σταμ. Ι. Σωτηριάδης ἱερέυς, Πόρος.

Γεώργ. Τσουλόπουλος μαθηματικός, Αιγούδιστα.

Α. Τσουρῶς ἐργοδηγός, Χαλκίς.

Ζ. Τσίλικας, Χαλκίς.

Π. Γ. Τσαγγρῆς.

Π. Τσίληθρας, καθηγητῆς Φυσικῶν, Ἀθήναι.

Θεμιστ. Γ. Τζότζας φοιτητῆς Φαρμακευτικῆς, Καστορίου.

Β. Τσώνης φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Μακρονήσου.

Κ. Τσάβλταν διδάκτωρ Μαθηματικῶν, Ἀθήναι.

Ἰημ. Τσακαλῶτος φοιτητῆς Φυσ. Ἐπιστημῶν, Ἀθήναι.

Βασ. Τράντος φοιτητῆς Ἱατρικῆς, Καρδίτσα.

Ἀναστάσ. Τζίνας ἑλληνοδιδάσκαλος, Πειραιεύς.

Μιχ. Τσατήρης.

Η. Τριανταφύλλου, Σπάρτη.

Α. Τρίμινης, Ἡπειρος.

Σπυρ. Τρακαδᾶς, Πάτραϊ.

Ἀλέξ. Τσορώνης, Ἀθήναι.

Ἰωάννης Φλέσσας ἀνθυπὶλαρχος, Ἀθήναι.

Λεωνίδας Α. Φαλούκας φαρμακοποιός, Βόλος.

Α. Φρειδερίκος φοιτητῆς Φυσ. Ἐπιστημῶν, Ἀθήναι.

Ἀριστ. Φαρμακίδης ἐργοδηγός, Κόμη.

Ι. Φασσανέλης ἰατρός, Λαύσιον.

Μ. Φραγκιαδάκης φοιτητής Φαρμακευτικής, Κρήτη.

Ίωάν. Β. Φίνος φοιτητής Ίατρικῆς, Βελίτσα.

Γ. Φάρρας, Πάτραι.

Φάρρος.

Γεώργιος Φέξης ἐκδότης, Ἀθήναι.

Ἀντων. Μ. Φρανσις φοιτητής Ίατρικῆς, Ἀθήναι.

Σπυρ. Φερεντῖνος ἰατρός, Πάτραι.

Θ. Α. Φωτιάδης.

Δημ. Φόρτης τελειόφοιτος Φαρμακευτικῆς, Λεβάδεια.

Σπυρ. Χριστοδούλου, Τρίπολις.

Κων. Χουρμούζης ἐργοδηγός, Χαλκίς.

Ὁρέστης Χρυσοσπάθης φαρμακοποιός, Ἀθήναι.

Γ. Χατζηκυριακοῦ καθηγητής, Θεσσαλονίκη.

Ἀργ. Ι. Χατζιμάνθου,

Περ. Π. Χαριτουλάρης Σχολή πολιτ. μηχανικῶν, Ἀθήναι,

Δημήτ. Χατζόπουλος φοιτ. Φυσ. Ἐπιστ., Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου.

Σίμων Δ. Χυτέλης ἑλληνοδιδάσκαλος, Πειραιεύς.

Δημ. Χριστοδούλου φοιτητής Ίατρικῆς, Δραχμάνη.

Α. Χατζηαργύρης » » Βόλος.

Θ. Χριστόπουλος.

Ν. Χριστόπουλος.

Ἐστ. Χαλκιάπουλος διδάκτωρ Ίατρικῆς, Ἀθήναι.

Κ. Ψυχαντάρης, Ὑπάτη.

Κωνστ. Ψαλιτάκης φοιτητής Ίατρικῆς, Βόλος.

Γ. Ψιλόπουλος μηχανικός, Πύργος.

Κ. Ψύλλας. » »

ΤΑ ΓΕΝΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ 25ΙΔΟΣ

Τῆ 21. Ἰανουαρίου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου, συνελθόντων κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως κ. Σπ. Στάη, τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως κ. Παπαδιαμαντοπούλου, πολλῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου καὶ τῶν φοιτητῶν αὐτῶν καὶ πλείστων ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐπιστημόνων καὶ πολιτευομένων, ὡς καὶ τοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ Δήμου Πατρῶν ἀντιπροσώπου κ. Στεφ. Θωμοπούλου, προσεφώνησαν τὸν ἐορτάζοντα καθηγητὴν οἱ ἑξῆς:

1^{ον} Ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου κατ' ἐντολήν τῆς Ἀκαδ. Συγκλήτου ὁ κ. Ἰγνάτιος Μοσχάκης, καθηγητῆς τῆς Θεολογίας καὶ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς:

Ἀγαπητέ Συνάδελφε,

«Ἡ Ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος μοὶ ἀνέθηκε τὴν ἐντολήν, ὅπως ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ τοῦ Πανεπιστημίου προσφωνήσω σὲ τὸν διαπρεπεῆ Καθηγητὴν καὶ Πρύτανιν τοῦ ἀνωτάτου τούτου Ἐκπαιδευτηρίου ἐορτάζοντα τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς διδασκαλίας σου. Ἄλλοις εἰδικωτέροις ἀπόκειται νὰ παραστήσωσι μὲν κατ' ἀξίαν τὰ κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν σου δρᾶσιν κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα τῆς διδασκαλίας σου καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἐν εὐρύτερῳ κύκλῳ, νὰ καταδείξωσι δὲ τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν τῶν σοφῶν σου συγγραμμάτων, ἅτινα ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν καὶ τὸν ἔπαινον καὶ ξένων ἐπιστημόνων. Ἐγὼ ἀρχοῦμαι νὰ διαπιστώσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀλήθειαν ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ μακρὰ ἐνταῦθα ἐπιστημονικὴ διδασκαλία σου οὐ μόνον τιμᾷ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον καὶ ἀνυψοῖ τὸ γόητρον αὐτοῦ, ἀλλὰ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΤΡΩΝ

καὶ τοὺς φοιτητὰς εἰσάγει εἰς τὰ ἅδικα ἐπιστήμης, ἧτις ἐρευνῶσα τὴν κατὰ τὴν γένεον καὶ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, ἀνακαλύπτει τὸ θεῖον πνεῦμα ἐν τῇ πλάσει καὶ δημιουργίᾳ τῶν ὄντων καὶ ἀνυφοῖ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα μέχρι τοῦ Θρόνου τοῦ Δημιουργοῦ. Ἐδύτχες θὰ λογισθῇ τὸ Παρεπιστημίον, ἂν ἐπὶ μικρὸν ἔτι διαχέονται διὰ σοῦ εἰς τοὺς φοιτητὰς τὰ ζωογόνα νάματα τῆς ἐπιστημονικῆς σου διδασκαλίας, ἐξακολοθῆς δὲ νὰ πλουτίζης διὰ σοφῶν ἔργων ἐπιστήμην τοσοῦτον ἔσοχον. Ἄλλ' ἔτι ἐδύτχστεροι θὰ λογισθῶμεν ἡμεῖς οἱ συνάδελφοί σοι, ἂν ἀξιοθῶμεν νὰ συνεοστάσωμεν μετὰ σοῦ τοῦ προσφιλεστάτου Συναδέλφου τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς διδασκαλίας σου πρὸς τιμὴν μὲν τοῦ Παρεπιστημίου καὶ πρόδοον τῆς ἐπιστήμης παρ' ἡμῶν, ἐπ' ἀγαθῶ δὲ τῆς φίλης Πατρίδος, ὑπὲρ ἧς ἐργάζεσαι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ, μεθ' οὗ ἐργάζεσαι καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης σου.

2^{ον} Ἐκ μέρους τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Παρεπιστημίου
ὁ Κοσμήτωρ αὐτῆς κ. Π. Καρολίδης, καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας :

Ἄγαπητὲ Συνάδελφε,

Ὡς κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἀνέυχομαι τὸ βῆμα τοῦτο, ἵνα ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς προσφωνήσω τὸν κλεινὸν ἐπιστήμονα, καθηγητὴν καὶ πρόταυν, ἐπὶ τῇ σήμερον τελουμένῃ ἑορτῇ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος αὐτοῦ. Καὶ εἶνε ἄξιος ὁ ἀνὴρ ἀληθῶς εὐλογοῦντων συγχαρητηρίων ἐκ μέρους παντὸς ὄσους αἰσθάνεται διαφέρειν τι ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης. Ἐξ εἰδικῆς ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως δὲν εἶμαι βεβαίως ἐγὼ ὁ ἄνομός σου νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα τοὺς ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ σταδίῳ ἄθλους τοῦ Κ. Μητροπούλου καὶ τὰ λαμπρὰ ἄπερ ἐδρέψατο μέχρι νῦν ἑπαθλα, ἀλλ' ἐκ γενικῆς ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως τίς τῶν γνωσκόντων τὸν ἄνδρα δύναται ν' ἀρηθῇ ὅτι ὁ ἐπιστημονικὸς βίος τοῦ Κ. Μητροπούλου ὑπῆρξεν ἀχροαιφῶς καὶ γνηθίως ἐπιστημονικὸς καὶ ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἐπιστημόνων, οὓς ἡ φύσις προώρισε καὶ ἡ θέλησις καὶ ὁ βίος παρεσκευάσεν εἰς τὴν ἐπιστήμην, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶνε ἐπιτήδευμα βίου, ἀλλὰ τροφὴ πνευματικῆ, ἕξις ἠθικῆ μετὰ συνειδήσεως ἠθικῆς, ἐντροφῆ καὶ ἀγαλλίαμα τοῦ βίου. Ὅτι δὲ ὁ τοιοῦτος ἐπιστημονικὸς βίος ἐξετιμῆθη δεόντως ὑπὸ τῆς Πολιτείας μητροῦς, ὑπὸ τοῦ ἐνρίστου πανελληνίου διδασκῆτορον, μάρτυς τοῦτου οὐ μόνον ἡ σημερινὴ ἑορτή, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον, ἡ σύμπτωσις τούτης μετὰ τοῦ ἔτους, καθ' ὃ

τὸ Πανεπιστήμιον περιέβρισε τὸν ἄνδρα μετὰ τοῦ υφίστου ἀξιώματος, εἰς ὃ ἐπιστήμων ἀνὴρ δύναται ν' ἀποβλέψη ὡς τέρμα πάσης δικαίας καὶ νομίμου φιλοτιμίας καὶ φιλοδοξίας. Ἄλλὰ καὶ ἡ τιμὴ αὕτη, ὡς καὶ ἡ σημερινὴ ἐσοτή, ἐνῶν διὰ τὸ παρελθὸν εἶνε ἀμοιβὴ δικαία τῶν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ σταδίῳ ἀγώνων, διὰ τὸ μέλλον εἶνε θάρρους καὶ ἐπιπέλευσις πρὸς τὸν θέοντα ἀγωνιστήν.

Ἴθι τοίνυν, ὦ γενναῖε ἀγωνιστὰ τοῦ πνεύματος, κρατῶν καὶ κατενοδῶν ἐν τῷ εὐγενεῖ ἀγῶνι τῆς ἐπιστήμης πρὸς ὄφελος ταύτης καὶ τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Πανεπιστημίου.

3^{ον} Ἐκ μέρους τοῦ **Πολυτεχνείου** ὃ ἐν αὐτῷ ὑποδιευθυντῆς καὶ καθηγητῆς τῆς **Τοπογραφίας κ. Ἰω. Δαζαράμους**:

Ἀγαπητὴ συνάδελφε,

Ἐξ ὀνόματος τῶν ἐν τῷ Μετσόβιῳ Πολυτεχνεῖῳ συναδέλφων σου μετ' ἀδόλον χαρᾶς χαιρετίζω σε κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην τοῦ βίου σου ἡμέραν, καθ' ἣν εἰκοσιπενταετῆ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ Κράτους ἐκπαιδευτηρίῳ διδασκαλίαν συμπληροῖς, συντελεσθεῖσαν ἀθροῦτως μὲν ἀλλὰ καρποφόρος.

Τὸ Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον σχὸν τὴν εὐτυχίαν νὰ σὲ καταλέγῃ μεταξὺ τῶν πρώτων ἐργατῶν ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω πορείας αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκτιμῆσῃ τὴν πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀφοσίωσίν σου, σοὶ προσφωνεῖ δι' ἐμοῦ τὸ χῆρε καὶ εὐχεται ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν νὰ παρέχῃς τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας σου εἰς τὴν περὶ τὰς θετικὰς ἐπιστήμας ἀσχολουμένην νεολαίαν.

4^{ον} Ἐκ μέρους τῆς πόλεως Πατρῶν, γεννητείρας τοῦ ἐορτάζοντος καθηγητοῦ, ὃ ἐπὶ τούτῳ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δήμου Πατρῶν ἀποσταλεῖς ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. **Στ. Θωμόπουλος**, δικηγόρος καὶ δημοτικὸς σύμβουλος Πατρῶν, παραδούς ἅμα τῷ κ. Μητσοπούλῳ καὶ ψήφισμα συγχαρητήριον τοῦ Δήμου Συμβουλίου Πατρῶν:

Ἐρίτιμε συμπολίτα κ. Πρῶτανι,

Ἐκ τῆς γεννητείρας σου πόλεως, ἐν ἣ θείμ εὐδοκίᾳ τὸ καλλίκαρπον τῆς Ἑλευθερίας ἀνέθαλε δένδρον καὶ ὁ Ἑλληνικὸς φοῖνιξ ἐξ ἱερᾶς ἀνε-

περιόρουσε οποδοῦ τῆ εὐλογία τοῦ ἀειμνήστου καὶ κλιτοῦ Ἱεράρχου αὐτῆς Γερμανοῦ, προσέροχομαι ἐνεταλμένοις ἐπὶ τοῦ Ἀθητικοῦ Συμβουλίου Πατρίων, ὅπως προσενέγκω σοι κατὰ τὴν ἐκλαμπρον ταύτην ἡμέρων τῆς ἐπὶ καθηγεσία ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ εἰκοσιπενταετηρίδος σου τό δε τό συγκαροητήριον ψήφισμα καὶ διαπροσίως ἐκφράσω τὰς θεομιάς εὐχάς του διὰ τὴν μετὰ θρησοκεντικοῦ ὄντως ζήλον καὶ ἀφροσύσεως ἐπὶ εἰκοσι καὶ πέντε συνεχῆ ἔτη εὐδόκιμον καὶ καρποφόρον διδασκαλίαν σου, διὰ τὰ περισοπούδαστα πονήματα, ὀδηγούς ἀπαραιτήτους πιντὶ τῷ περὶ τὴν γεωλογίαν καὶ ὀρυκτολογίαν τῆς ἡμετέρας γῶρας ἀσοχολομένῳ, καὶ διὰ τὴν καθόλου ἐθνωφελῆ ὀροσιν σου, ὧν δείγμα περὶ ἄντρον ἡ ἐκδηλομένη πανελλῆνος ἐκτίμησις, ἐφ' ἣ συγκαίρει καὶ ἡ ἰδιαίτερα σου πατρίς, ἐπὶ τῷ ἀγλαῷ αὐτῆς τέκνῳ σομνυρομένη.

Ἐπιελῶν τὴν ἀνατεθεϊσάν μοι ἐπολήν, ἐπιμαροτροῦν τὰς περισοσομοῖσος σε ἀρετὰς καὶ ἐπόμοнос τοῖς πόθοις τῆς γενετείρας πόλεως, εἶσομοι ἐκ βάθους καρδιάς, ἵνα ὀπὸ αἰσιοτέροους ἐθνικοῦς ὀιωνοῦς τελέσης καὶ τὴν πεντηκοταετηρίδα Σου.

Ζῆθι καὶ ἐρογάζου ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φίλης Πατρίδος καὶ τοῦ ἀκινωσόλοου τούτου πνευματικοῦ κέντρον τοῦ ἔσο καὶ ἔξο Ἑλληρισμοῦ, ὀν εὐχόμοδα ἡρωιμένον ἰδέν.

Ζῆτω τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον.

Ἦον Ἐκ μέροους τῶν κατὰ καιροῦς διатеλεσάντων μαθητῶν αὐτοῦ καὶ τῶν νῦν τοιοῦτων ὁ κ. Θεῶδ. Σκοῦφος, παλαιοντολόγος, ἀποκαλύψος ἄμο καὶ προσεονγκῶν τῷ ἔροτάζοντι τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐλαιοροαφημέθην, γεοφείσαν ἐροάνῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ἄλλων ἐκδηλοῦντων πρὸς αὐτόν ἐκτίμησιν καὶ σεβασμόν:

Σεβαστέ μοι διδόσκαλε,

Με τὴν καρδίαν πλημμυροίζουσαν ἐκ χαροῦς ἐπὶ τῇ ἔροτῇ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος σου, ἦν πανηροῦζει σῆμερον ὀλόκληρος ὁ φροσιγνωσοτικος κόσμος τῆς ἡμετέρας πατρίδος καὶ μετ' αὐτοῦ τ' ἀνώατα τεμέθι τῶν Γρομμάτων καὶ Τεχνῶν, διαβιβάζω σοι ἐξ ὀνόματος τῶν ἀπανταχοῦ τῆς ὀούλης καὶ ἐλενθέρας Ἑλλάδος διεσοαρομένων ἀπειροπληθῶν μαθητῶν, φίλων καὶ τιμητῶν σου ἐγκάροδα συγκαροητήροια καὶ διαπύροους

αὐτῶν εὐχὰς ὅπως ἐπὶ μακρὰ ἔτη παρέχῃ σοι ὁ Ὑψίστος ἀκριβοῦς ζῶν
 πρὸς διαπαιδαγώγησιν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας ἐν τῇ θεικωτάτῃ ἡμῶν
 καὶ πρακτικωτάτῃ τῶν φυσιογραφικῶν Ἐπιστημῶν καὶ πρὸς προαγωγὴν
 τοῦ ἐπιστημονικοῦ οἰκοδομήματος ἐν τῇ ἑσχατιᾷ ταύτῃ τῆς Ἑυρώπης,
 ἐξ ἧς ἄλλοτε τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐφ' ὀλοκλήρῳ τῆς ὑψηλῆς ἐξεπέμπετο.

Ἡ καμιατῆρὰ ἐπὶ 25 ἐνιαυτοῦ καθηγεσία σου παρῆλθεν, ἀλλ' οἱ
 πλοῖσισι καρποί, οὗς ἀπέδωκε, ριζοβολήσαντες γενναίως πικρὰ τῇ σπο-
 दाζούσῃ νεολαίᾳ, σὲ καθιστῶσιν ὑπερήφανον βλέποντα τὴν γιγαντιαίαν
 ἀληθῶς ὄθησιν, ἣν ἡ γλαφυρὰ καὶ ἐμβριθὴς διδασκαλία καὶ ὁ ἀκατα-
 πόνητος ζήλος σου ἐδημούρησεν. Ὅχι μόνον ὁ εἰσηγητὴς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
 πατριδί τῆς Γεωλογίας καὶ Ὁρυκτολογίας ἐγένεσο, ἀλλ' ὅπερ θανμα-
 στόν, ἐσημείωσας εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν τοιαῦτα ἄλλατα, ὥστε κινώ-
 μενα τὰ πνευματικά σου τέκνα θ' ἀναμνησκονται, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν
 σου παραλλήλως ἐβιάδιζον αἱ ἐπιστήμαι αὐταὶ πρὸς τὰς ἐν τῇ σοφῇ
 Ἑσπερίᾳ.

Ἐπιπλὴ μόνον ἀπαριθμήσεις τῶν ὀνομάτων τῶν πνευματικῶν σου τέκνων
 ἀρκεῖ ἵνα καταδείξῃ πόσον μεμετρημένως καὶ πόσον σοφῶς ἐποφελήθης
 τοῦ διαρθεύσαντος χρόνου, ἵνα παραδόσης εἰς τὴν διψῶσαν ἑλληνικὴν
 νεολαίαν τὴν δίτομον Γεωλογίαν σου, τὴν δίτομον Ὁρυκτολογίαν σου,
 τὸν Ὁρυκτολογικὸν σου Ὀδηγόν, τὰς πολυαρίθμους ἐπιστημονικὰς σου
 διαιτριβὰς, αἱ πλείσται τῶν ὁποίων κοσμοῦσι μακρὰς σελίδας τῶν διαση-
 μοτέρων ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν τῆς σοφῆς Γερμανίας καὶ ἐξ ὧν ὁ
 ἐπιστημονικὸς κόσμος ἀντλεῖ τὰς σοφὰς σου παρακαταθήκας.

Ἄν θὰ παρέλθῃ δὲ ἡ ἐλάχιστος χρόνος καὶ ἕτερον ἔργον σου, εὐρι-
 σκόμερον ἦδη ὑπὸ τὴν ἐκτέλεσιν εἰδικοῦ τεχνίτου, θὰ γίνῃ κτήμα τῆς
 πολλαχῶς ὑπὸ σεισμῶν κατατροχουμένης πατριδος καὶ νέος πνευματικὸς
 ὀρίζων τῶν ἐπὶ σεισμῶν παρατηρήσεων θέλει διανοιχθῆ εἰς τοὺς ἀκαμά-
 τους σκαπανεῖς τῆς ἐπιστήμης. Τὰ ὄργανα, αὐτα ἡ ἀκατάβλητος φιλο-
 πονία σου ἐπενόησε πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἐνάρξεως, διευσθύνσεως,
 διαρκείας καὶ ἐντάσεως τῶν σεισμῶν, εἶνε ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν προσδοκᾷ
 πολλὰ ἡ ἐπιστήμη.

Τὸ ἔργον, ὅπερ ἀδιαρρήκτως συνέχευξας μετὰ τοῦ οἰκογενειακοῦ σου
 ὀνόματος, εἶνε τὸ Φυσιογραφικὸν Μουσεῖον. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ
 πρώτη ιδέα ιδρύσεως Φυσιογραφικοῦ Μουσείου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατριδί
 ὀφείλεται εἰς τὴν ἐν ἔτει 1835 συσταθεῖσαν Ἑταιρείαν τῆς Φυσικῆς Ἱστο-
 ρίας, εἰς ἣν εἷς ἐξ τῶν κατ' ἐξοχὴν δρασάντων ἦτο ὁ ἀείμνηστος θεῖος

σον καὶ διδάσκαλος ἡμῶν Ἡρακλῆς Μητσόπουλος καὶ εἰς οὗ τὰς ἐνευ-
 γείας ὀφείλεται ἢ διὰ Β. Α. ἐν ἔτει 1858 σίμμηξιν τοῦ νῦν Φυσιογραφι-
 κοῦ Μουσείου διὰ τῆς συγχανεύσεως τῶν συλλογῶν τῆς Ἐταιρείας τῆς
 Φυσικῆς Ἱστορίας μετὰ τῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' ἔκτοτε μέχρι τοῦ
 1875 μόνον ὁ ἀειμνηστος Ἡρ. Μητσόπουλος διηύθυνεν, ἐνεπλούτιζε καὶ
 ἀπεκαθίστα τὸ Μουσεῖον, ὅποτε διορισθεὶς, σεβαστὴ διδάσκαλε, καθη-
 γητὴς τῆς Γεωλογίας καὶ Ὄρνιθολογίας ἀνέλαβες συγχρόνως οὐ προῦτος
 τὰς ἐπιστήμας ταύτας αἰτιοτελῶς καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκεί-
 νης γενικὸν ὄνομα τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας καὶ τὴν διεύθυνσον τοῦ Ὄρνιθολο-
 γικοῦ καὶ Γεωλογικοῦ Μουσείου καὶ ἀνέδειξας τὸ ἴδρυμα τοῦτο οὐ
 μόνον διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ
 ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ ἐνδιαφέρον, ἐφάμιλλον τῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ὁμο-
 τίμων του.

Τῆς ἀπείρου ἐκτιμήσεως τὸ μὲν τοῦ χαρακτῆρός σου, τὸ δὲ τῆς ἐπι-
 στημονικῆς σου δράσεως κατὰ τὴν διαορευσάσαν εἰκοσιπενταετίαν ἔστω
 σοι μικρὸν ἐνθύμιον ἢ σήμερον παρήγγρις, ἦν ἡ δμοφόρος γνώμη τῶν
 ἀπειροπληθῶν σου μαθητῶν, φίλων καὶ ἐκτιμητῶν σοὶ παρεσεύσεε,
 κοινῶ δ' ἐράνω αὐτὴν ταύτην τὴν εἰκόνα σου ἐγραψεν, ἦν σοὶ προσφέ-
 ρουσαι ὡς δεῖγμα ἐλάχιστον τῆς πρὸς σὲ ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης καὶ
 ἀγάπης μετὰ τῶν εὐχῶν, ὅπως καὶ ἄλλας ὁμοίας ἐορτὰς πανηγυρίσης
 πρὸς δόξαν τῆς παρ' ἡμῖν ἀγαγενομένης ἐπιστήμης καὶ χάριν τῶν ἀπει-
 ροπληθῶν σου θαναστῶν. Εἶθε.

Ἦν Ἐκ μέρους τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἀκαδη-
 μίας, ἐν ἧ διδάσκει ὁ κ. Μητσόπουλος, ὁ κ. Μελισσηνός, προσε-
 νεγκῶν ἅμα συγχαρητήριον ψήφισμα τοῦ συλλόγου τῶν καθη-
 γητῶν τῆς Ἀκαδημίας, μετὰ δὲ τοῦτον ὁ κ. Στρατήγης ἀπήγ-
 γειλε τὸ ἐξῆς ποίημα:

Κορὲς σεμνὲς τοῦ Παρνασσοῦ, νεράϊδες τοῦ Ἐλικῶνα,
 Ὕμνον ὑφάνετε γοργοὺς καὶ στήσετε χορὸν,
 Κ' ἐλάτε, λειτουργήσετε μὲ δάφνην κορῶνα
 Ὡς τῆς Ἐπιστήμης τὸ ἄδυτον, Ὡς τοῦ Λόγου τὸ ἱερόν.
 Πετάξτε Ὡς τὸ χῶμα ἀπὸ τῆς πάναγνης Παλλάδος
 Ἀπ' τὰ βουνὰ τ' ἀθάνατα τῆς μάννας μας Ἑλλάδος,

Ἀπὸ τῆ γῆ, ποῦ ἐσπούδασε τὴν ποτισμένη μ' αἷμα,
 Μοῦ μέο' ἔς τὰ σπλάγχνα της βαθεῖα ροιόθει τὴν τίμια αὐτὴ γιορτή,
 Πάυτε διαμάντια καὶ χρυσὸ καὶ πλέξετέ τον στέμμι,
 Καὶ ψάλλετε τὸν Ἑλληνα καὶ τὸ σοφὸ καθηγητή,
 Γὰ νὰ τ' ἀκούσῃ πέρα ἐκεῖ καὶ λαχτωρήσῃ ἀκόμι
 Μὲ κάποια ἐλπίδα μουσικὴ καὶ τῆς σκλαβιάς τὸ χῶμι.

7ον Ἐκ μέρους τῆς Ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμόνης,
 ἣς διατελεῖ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Μητσόπουλος, ὁ κ. Ἰω. Δαμβέργης:

Κύριε Πρύταμι,

Ἡ Ἐταιρεία τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμόνης μοι ἀνέθετο διὰ τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς τὴν εὐάρεστον ἐντολήν, ἵνα ἐπὶ τῇ οἴτω πανδήμους ἑορταζομένην σήμερον εἰκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιηγεῖσθε τοῦ καθηγητικοῦ ἕμῳν βίον, προσθέσω καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῆς εἰς τὰς πλείστας ἄλλας, ἃς φίλοι συνεργάται καὶ εἰργνώμονες μαθηταὶ καὶ ὑπερήφανος ἢ γενέτειρα ἀπειθύνουσι πρὸς ὑμᾶς.

Ἐἶνε ἐξίσου ἐγκάρδιοι αἱ εὐχαὶ τῆς Ἐταιρείας, ἣς τὰ πρῶτα βήματα ὡς προεδρεύον μετ' ἀφροσύσεως καὶ ἀγάπης καθωδηγήσατε μετὰ συγκινήσεως δ' ἐκφέρομεν αὐτὰς θλίβοντες τὴν δεξιὰν ὑμῶν ἐν τῷ ἐπιζήλω τούτῳ σταθμῷ, ἐν ᾧ ἐπὶ μίαν ἡμέραν θ' ἀναπαυθῆτε ὑπὸ θαλοῦς δάφνης καὶ ἠχούς εὐφημιῶν, πρὶν ἢ ἀπὸ τῆς ἐπαύριον συνεχίσητε τὴν ἀνάτη καὶ ἐργώδη ὑμῶν πορείαν.

Κρατεῖ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἢ πρόληψις, ὅτι οἱ τῶν φνοικῶν ἐπιστημῶν ἱεροφάνται, τὰ τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν πορίσματα ἀναμοχλεύοντες, ἀνεῦρον καινὰ δαιμόνια, εἰσάγουσι δὲ ταῦτα εἰς ἀντικατάστασιν τῆς πατροπαράδοτου λατρείας. Μόνον δ' ὅταν ἢ κόμη αὐτῶν πολιωθῇ, εἴτε ἔνεκεν νοσητικῆς ἐξασθενήσεως, εἴτε διότι δὲν ἐπέσθησαν ἐντελῶς περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν καινῶν δαιμονίων, ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἀρχήθεν ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτῶν λατρευθέντα Θεόν.

Ἐμεῖς, κύριε συνάδελφε, ἴστασθε ζῶσα καὶ ἀψευδῆς κατὰ τῆς νοσηρῶς προλήψεως διαμαρτυρία. Τὰ ἔργα ὑμῶν διανθίζουσι δαιρλιῇ ἄνηθι πίστεως, εἰς ἣ αὐτὴ ἢ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα προσοδίδει καὶ χρωμάτων λαμπρότητα καὶ μορφῆς κάλλος καὶ εὐωδίαν μοσχολιβάνου.

Ἀτὴ ἢ συνεργασία, δι' ἣς τιμᾶτε ἡμᾶς, ἀποδεικνύει ὅτι αἱ πυρόσφαιραι καὶ τὰ πετρόματα καὶ οἱ κρυσταλλοπαγεῖς σχιστόλιθοι καὶ αἱ ἐν τῇ

μνήμη ἡμῶν ἀναβιώσεις τοῦ μεσοζωϊκοῦ αἰῶνος ἢ τῆς μειοκαίνου ἐποχῆς, ἀντὶ γὰρ διασυλεύσωσιν ἐκράτινον μᾶλλον τὸ θρησκευτικὸν φρόνημα καὶ τὰ ποιητικὰ ἰδεώδη τοῦ χριστιανοῦ, τοῦ ὀρθοδόξου, τοῦ Ἑλληνοῦς. Καὶ τοῦτο, ἐνῶ παρ' ὄλην εὐτυχῶς τὴν εἰκοσιπενταετῆ διδασκαλίαν εἶθε οὐχὲ πρεσβύτης, ἀλλ' ἀνὴρ μὴ πολιωθεὶς ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ ἐν ἐτέλειδι ἔτι ἀκμῇ.

Ἐάν ὡς προεδρευόντα οἱ συνάδελφοι εὐφροσύνως χαιρετίζομεν ἡμᾶς σήμερον, ὡς διδάσκαλον τῶν φυσικῶν, εὐλαβῶς γονυπετοῦντα πρὸ τοῦ γλυκυτάτου θρησκευτικοῦ ἰδεώδους, ἢ Ἐταιρεία τῆς ὑπὲρ τῶν πατριῶν Ἀμύνης ἐξαιρέτως ἐπευφημῆ ἡμᾶς καὶ γεραίρει.

8^{ον} Ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν τοῦ φυσικοῦ τμήματος ὁ κ. Παπαδήμας, προσενεγκὼν ἅμα κλάδον φοίνικος μετὰ ταινίας ἐνεπιγράφου.

Σεβαστέ μοι Καθηγητά,

Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Φυσικοῦ τμήματος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ χαρμωσύνῳ πανηγύρει τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγεσίας Σας, ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει Σᾶς χαιρετίζουσι, προσφέροντες Ὑμῖν τὸν κλάδον τοῦτον τοῦ φοίνικος, μικρὸν εἶγμα τοῦ μεγάλου αὐτῶν πρὸς Ὑμᾶς σεβασμοῦ, ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως ἵνα ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ συμπλέξῃ τὸ φύλλωμα του μὲ τοὺς κλώνους τοῦ δαφνίνου στεφάνου μὲ τὸν ὁποῖον ἢ Ἐπιστήμη περιβάλλει τὸ σοφὸν Σας μέτωπον.

9^{ον} Ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν τῆς φιλολογίας ὁ κ. Εὐάγγ. Παπαναστασίου, τελειόφοιτος τῆς φιλολογίας, προσενεγκὼν ἅμα πολυτελὲς λεύκωμα, περιέχον τὰς εἰκόνας τῶν κυριωτέρων ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων :

Σεβαστέ Καθηγητά καὶ ἐρίτιμε Πρότασι,

Ὅμοιολεῖται ὅτι οὐ παντὸς τὸ ἐξυμνεῖν τὰς πράξεις ἀνδρῶν, οἵτινες τῶν πολλῶν λίαν διαφέρουσι. Τοῦτο καὶ ἐγὼ ἀναλογιζόμενος οὐδαμῶς θὰ περᾶθῶ νὰ εἰσέλθω εἰς ἔδαφος, εἰς ὃ οὐδὲ νὰ ἀτενίσω δύναμαι. Μόνον θανμισμὸς ἡμῖν τοῖς πολλοῖς ἐπιβάλλεται! Διὰ τοῦτο ἐπιτρέψατέ μοι, σεβαστέ Καθηγητά, ὑποχωροῦντι ἄλλοις, ἀπλῶς ὡσπερ οἱ πολλοὶ

τῶν συμπολιτῶν νικητοῦ νὰ προσφέρω Ὑμῖν ἐξ ὀνόματος τῶν φοιτητῶν τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς εἰς ἀνάμνησιν ἀπὲρ δάφνης τόδε τὸ λείκωμα.

Μετὰ τούτους ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἐν βαθεΐᾳ συγκινήσει ὁ κ. Μητσόπουλος εἶπε τὰ ἑξῆς :

Σεβαστὴ ὁμήγου,

Ἡ ἀληθὴς τῆς ζωῆς ἀξία δὲν ἔγκειται ἐν τῇ ὕλικῇ ἡδονῇ, ἐν τῷ βορβορώδῃ ὕλισμῳ, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει τῆ ἀγαθῆ, ἡ δὲ ἀληθὴς τοῦ ἀνθρώπου εὐδαιμονία δὲν ἐδρεύει ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ πνευματικῇ ἀπολαύσει.

Καὶ ὁ φναιοδίφνης, οὐτινος σκοπὸς ὑπέριτατος εἶνε ἡ οπουδὴ τῆς **Δημιουργίας** καὶ ἡ ἐπίγνωσις τῶν αἰωνίων νόμων τῶν διεπόντων τὸ **Σύμπαν**, ὑρίστην αἰσθάνεται ἀπόλαυσιν ἐν τῇ πνευματικῇ ζωῇ, καίτοι ἡ διάνοια αὐτοῦ φαίνεται βεβηθισμένη ἐν τῇ ὕλῃ.

Καὶ ἀληθῶς ὑπάρχουσι στιγμαὶ τινες τοῦ ἀνθρώπινου βίου ὑπεριτάτης ἡδονῆς, καθ' ὅς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου μεταρροοῖται εἰς σφαιρὰς αἰθερίους, εἰς σφαιρὰς πνευματικῆς εὐδαιμονίας.

Καὶ τοιαύτη στιγμή εἶνε ἡ στιγμή αὕτη, καθ' ἣν ζῶν ἤκουσα καὶ εἶδον ἐκτίμησιν τῶν ἐλαχίστων πνευματικῶν ἐργασιῶν μου παρὰ τῶν προσφιλῶν μοι συναδέλφων, φίλων καὶ μαθητῶν καὶ παρὰ τῆς ἀγαπητῆς μοι ἰδιαίτερας πατρὶδος, τῆς **πόλεως τῶν Πατρῶν**, ἐν ἣ ἔγεννήθην καὶ ἀνετράφην καὶ ἤγισ ἐγκλείει τὴν κόριν προσφιλεστάτων μοι ὑπάδωξων. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ τὴν στιγμήν ταύτην κατέχουσα με συγκινήσις εἶνε μεγίστη.

Εὐχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ.

Αἱ δύο αὐτὰ λέξεις ἐκφράζουσι πᾶν ὅτι τὴν στιγμήν ταύτην κατακλύζει τὴν καρδίαν μου.

Μετὰ δὲ τὰς ἐκδηλώσεις τοσαύτης ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως ἐπιτρέψατε καὶ εἰς ἐμὲ συντομώτατα καὶ ἐν πλήρει εὐκρινείᾳ νὰ χαρακτηρίσω ἐγὼ ἐμαυτόν.

Ἐν μέσῳ μεγάλων καὶ σοφῶν τοῦ Ἰένους διδασκάλων ἐπῆρξα κατὰ ἀπλοῦς τῆς ἐπιστήμης στρατιώτης ἐν τῷ πανελληνίῳ τούτῳ τῶν **Μουσῶν τεμένει**, ὡς ὑπέριτατον δὲ τοῦ βίου μου σκοπὸν ἔσχον τὴν ἐν ἀφανεΐᾳ ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός μου, ὅσον μοὶ ἐπέτρεπον αἱ ἀσθενεῖς μου δυνάμεις.

Καὶ οὕτω παρήλθε τέταρτον αἰῶνος, καθ' ὃ ἐν μόνον ἔμαθον, ὅτι ἐν οἷδα ὅτι οὐδὲν οἶδα. Αἰσῆ, ὅπως τὸ σύμπαν εἶνε ἄπειρον καὶ ἀτελεύτητον, οὕτω καὶ ἡ ἐπιστήμη εἶνε ἄπειρος. Καὶ τί δύναται κατὰ τὰ ὀλίγα τοῦ βίου τον ἔτη γὰ ἐκμάθη ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ δλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῇ παροῦσῃ τῶν χιλιετηρίδων τοῦ βίου της ἡδονήθη γ' ἀνυπόσθη μόνον τὴν ἄκρον τοῦ πνευτοῦ καὶ ἀπείρου πέπλου, τοῦ ἀποκρίπτοντος ἀπὸ τῶν δεθθαλιμῶν ἡμῶν τὰ μυστήρια τῆς φύσεως :

Τοιοῦτος ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος τοιαύτης ἡξιώθην πειρματικῆς παρηγέσεως. Ἐδχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ τῷ Πλαστουργῶ, τῷ καταξιώσαντί με ταύτης καὶ ἐπιτρέψαντί μοι γὰ θεωρήσω καὶ θαυμάσω τὴν Πάγκζαλον Ἀημιουργίαν, ἐν ἣ οὐ μόνον αἱ ἐν τῷ ἀχανεῖ στροβιλούμενα σφαῖρα ὁμολογοῦσι τὸ Μεγαλεῖον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἕκαστος λίθος, ἕκαστον ἄνθος, ἕκαστος σκόληξ διδάσκουσι πόσον εἶνε θαυμάσιος.

Ὡ γαί, καὶ αὐτοὶ οἱ λίθοι καὶ τὰ ὄρυκτὰ τὰ κακῶς καλούμενα νεκρὰ καὶ ἄβρυχα σώματα, ἐξ ὧν ὅμως ἐπλάσθη τὸ σύμπαν καὶ συνίστανται καὶ τρέφονται τὰ φητὰ καὶ ζῆα, εἶνα ἀφρευδῆ μαρτύρια τοῦ μεγαλείου τῆς Φύσεως.

Καὶ εἰς ταῦτα ἐπιτρέψατέ μοι γὰ φέρω τὸν λόγον, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τοῦ Ὀρυκτοῦ τῆς Ἑλλάδος πλοῦτου, ἐξ οὔ πολλὰ ἡ πατρις ἐπέζειε διὰ τὴν προόδον καὶ εὐημερίαν αὐτῆς.

Γνωστὸν τοῖς πᾶσι τυγχάνει, ὅτι οὐδὲν λογικὸν ὄν, οὐδεμίᾳ φιλοσοφικῇ διάνοιᾳ, δύναται γὰ ὑπάρξει ἐν τῷ κόσμῳ καὶ γὰ ἐκδηλωθῆ, οὐδὲν ἔθνος γὰ χωρήσει πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τελειότητα ἄνευ τῆς ὕλης.

Ἄλλως θὰ εἶχεν ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλοῖα θὰ ἦτο ἡ ὄρις τοῦ κόσμου, ἂν ἡ Ἑλλὰς καθυπετάσσετο ὑπὸ τῶν βιρβάρων κατὰ τὸν ἵον π. Χ. αἰῶνα. Οἱ μεγάλοι ἡμῶν πρόγονοι ἡδονήθησαν γὰ καταπνίξωσιν ἐν τοῖς ἐνδόξοις τῆς Σαλαμίνος σπενοῖς τὸν στόλον τοῦ Σέρξου, διότι τὰ ἀργυρεῖα τῆς Λαυρεωτικῆς παρέσχον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ μέσα, ὅπως ναυπηγήσωσι στόλον. Θὰ ἦτο δυνατὸν γὰ ἀναδειχθῆ ἡ θεῖα τέχνη τοῦ Φειδίου καὶ Πραξιτέλους, τοῦ Ἰκνίου καὶ Μνηοικλέους, ἂν δὲν ὑπῆρχον τὰ μάρμαρα τοῦ Πεντελικοῦ καὶ τῆς Πάρου ; Θὰ ἦτο δυνατὸν τὸ Ἑλλ. ἔθνος διὰ τῶν Μαραθωνομάχων καὶ Σαλαμυνομάχων, διὰ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ Βασιλεῖον τοῦ Βουλγαροκτόνου γὰ καταβάλλη τοὺς βιρβάρους καὶ γὰ ἐπιβάλλη αὐτοῖς τὸν πολιτισμὸν, ἂν ἡ Ἑλλ. χώρα ἐστερεῖτο σιδήρου ; Βεβαίως ὄχι !

Ὅσον δὲ σικυρὰ καὶ ἂν ἦρε ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς καὶ ἐλάχιστος ὁ

ορυκτός αὐτῆς πλοῦτος, συγκρινόμενος πρὸς τὸν τῆς **Ἀλάσκας** καὶ **Καλιφορνιας**, ὅμως ἡ φύσις ἐδώρησεν αὐτῇ πολλὰ ἀγαθὰ ἐν μέτρῳ, ὅπως ἀναπυθῆῃ λαὸς φίλεργος καὶ προοδευτικός. Ἡ πατρις ἡμῶν δὲν εἶνε ἴπρωχῃ μεταλλευτικῶς, ἀνάγκη δ' ὅμως νὰ καθοδηγηθῆ ὁ λαὸς, ὅπως μάθῃ νὰ ἐξορύσῃ τὸν ἐν τοῖς σπλάγγνοις τῆς γῆς κρυπτόμενον θησαυρόν.

Ὡς παράδειγμα δὲ δὲν θ' ἀναφέρω τὴν **Δαυρεωτικὴν**, ἐξ ἧς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐξήχθησαν πολλὰ ἑκατομύρια φραγκῶν, πολλὰ δὲ θὰ ἐξαχθῶσι καὶ εἰς τὸ μέλλον, διότι γνωστὴ αὕτη τυγχάνει, ἀλλ' ἄλλα τῆς Ἑλλάδος μέρη, ἐν οἷς, ὡς φαίνεται, εἰργάσθησαν οἱ Ἕλληνες οὐ μόνον κατὰ τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν ἐπιδρομῶν καὶ τῆς δουλείας. Αὐτοὶ δὲ ὀλίγα τινὰ ἔτη πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς Πελοπόννησον ἀποσταλεῖς Ἐνετὸς πρέσβυς ἀναφέρει ἐν ἐκθῆσει πρὸς τὴν κυβέρνησίν του, ὅτι ἡ χερσόνησος αὕτη ἦν εἰφορωτάτη καὶ πλουσιωτάτη εἰς χρυσόν, ἄργυρον καὶ μόλυβδον.

Ὅτι δὲ οὐ μικρὸν μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους πιθανὸν εἶνε μεταλλοφόρον, ἀποδείκνυται ἔκ τε τῆς γεωλογικῆς τῆς χώρας κατασκευῆς, ὁμοίας οἴσης πρὸς τὴν τῆς Δαυρεωτικῆς, καὶ ἔκ τῆς μεταλλευτικῆς αὐτῆς ἐρεῦνης.

Καὶ ἤδη λέγω ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν σπουδαιότερων μεταλλευμάτων, ἅτινα εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀπαντῶν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐλπίζομεν νὰ εὐρεθῶσι καὶ

α) **Περὶ χρυσοῦ.**

Ὅτι τὸ πολῦτιμον τοῦτο μέταλλον, ἄχρηστον ὅμως διὰ τίς σπουδαιότητας τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκας, ἦν γνωστὸν ἐν Ἑλλάδι καὶ κατὰ τοὺς παναρχαίους χρόνους, ἀποδείκνυται ἔκ τῶν ἐν τοῖς Μυκηναίους τάφοις ἀνευρεθέντων χρυσοῶν ἀντικειμένων, ἀγνωστον δ' ὅμως εἶνε ἂν ὁ χρυσοῦς οὗτος κατάγεται ἐξ Ἑλλάδος ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, π. χ. ἐξ Αἰγύπτου, ἐν ἣ ὑπῆρχον **χρυσοπλύσια**. Τὸ βέβαιον δ' ὅμως εἶνε, ὅτι ὁ χρυσοῦς οὗτος δὲν εἶνε κεκαθαρόμενος καὶ κεκραμένος κατὰ τεχνιτὰς ἀναλογίας μετὰ χαλκοῦ καὶ ἀργύρου, ὅπως κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους καὶ κατὰ τοὺς καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ τοιοῦτος οἷος ἀπαντᾷ ἐν τῇ φύσει (βλ. τὴν περὶ Μυκηναίων ἀρχαιοτήτων πραγματείαν μου ἐν τῇ Berg- und Hüttenzeitung τοῦ Kerl 1878, N. 39).

Ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, ὡς ὁ **Ἡρόδοτος** (I', 57) καὶ **Πανσανίας** (I',

11, 2), διηγούνται, ὅτι ἐπὶ τῆς νήσου **Σίφνου** ὑπῆρχον χρυσορυχεῖα, «Καὶ νησιωτέων μάλιστα, λέγει περὶ Σιφνίων ὁ **Ἡρόδοτος**, ἐπιλούτεον. αἱ ἐόντων αὐτοῖσι ἐν τῇ νήσῳ χρυσαίων καὶ ἀργυρέων μετάλλων, οὕτω ὥστε ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γηομένων αὐτοῖσι χρημάτων θησαυρός ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται ὅμοια τοῖσι πλουσιωτάτοις». Ἐπειδὴ δὲ βραδύτερον, κατὰ τὸν **Πausανίαν**, οἱ Σίφνιοι ἐπαύσαν τὰ πέμπουσιν εἰς Δελφοὺς τὴν δεκάτην, ὁ Θεὸς πρὸς τιμωρίαν τῶν κατέκλυσε τὰ χρυσορυχεῖα διὰ τῆς θαλάσσης καὶ κατέστρεψεν αὐτά. Αἱ πληροφοροῖαι αὐτὰ ἴσως εἶνε ὑπερβολικαί, δὲν πρέπει ὅμως ἡ πτωχὴ Ἑλλάς ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὰς πρὸ ἐξικονταετίας γενομένης ὑπὸ Γ'ιούλιον ἑρηνάς, ἀλλὰ τοῖναντίον νὰ ἐξετίσῃ τὴν νήσον, διότι οὐδ' ἀπίθανον ἐξ ἐπισταμένης μελέτης νὰ προκύβῃ καλὸν τι τῇ πατρίδι.

Λίαν δ' ὅμως παράδοξος φαίνεται ἡ ἵπαρξις χρυσοῦ ἐν τῷ γεώματι τοῦ χωρίου **Δελμίμη**, δίωρον τῶν **Καλαμῶν** ἀπέχοντος, ἰδίως δὲ κατὰ τὴν θέαν **Φουρνάδες**, τὸ μὲν, διότι τὸ χέρσωμα τοῦ χωρίου τούτου εἶνε νεωτάτης γεωλογικῆς περιόδου, τὸ δέ, διότι ὁ ἐν αὐτῷ ἀπαντῶν χρυσοὺς δὲν εἶνε αὐτοφυῆς, ἀλλὰ τεχνητός. Ἡδύνατό τις νὰ ἐπιθέσῃ, ὅτι τὸ χέρσωμα τοῦ **Δελμίμη** εἶνε χρυσοφόρος προσχώσεις νεώταται, κατενεχθεῖσαι τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ὑδάτων ἀπὸ τοῦ **Ταῦγέτου**, ἡ τοπογραφικῆ ὅμως κατασκευῆ τῆς γῶρας, χωριζομένης τοῦ **Ταῦγέτου** διὰ τῆς βαθείας τοῦ χειμάρρου **Ξερίλα** χαράδρου, καὶ πρὸ πάντων ἢ ἐπὶ τεχνητῇ μορφῇ ἐμφάνισις τοῦ χρυσοῦ ἀποκλείουσι πᾶσαν τοιαύτην ὑπόθεσιν. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κυρίου **Π. Ζαλοκώστα** καὶ ἐμοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος γενομένην ἐπὶ τόπου ἔρευναν κατεδείχθη, ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ὑπῆρχον οὐ μόνον μεταλλορυχεῖα ἐκκαμνεύοντα διάφορα μέταλλα, ἐν οἷς καὶ χρυσόν, ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ σφρῆζόμενον ὄνομα **Φουρνάδες**, ἀλλὰ καὶ χρυσορυχεῖα, διότι εὑρομεν ἄλλοις μικροῦς, ἥλους, κοῖλα διάτρητα σφαιροῖα καὶ ἄλλα τέχνης ἔργα ἐκ χρυσοῦ μετὰ σκωριῶν ἐπτήκτων καὶ προϊόντων καμινεύσεως. Ἀλλὰ κατὰ τίνα ἐποχὴν ἤκμισαν τὰ μεταλλορυχεῖα ταῦτα καὶ τὸ σπουδαιότερον, πόθεν μετεφέροντο τὰ μεταλλεύματα, ἄδηλον κατὰ τὸ παρὸν καὶ δυσεξήγητον. Ἐν εἶνε ὅμως ἀπίθανον, ὅτι τὰ μεταλλεύματα ταῦτα μετεφέροντο ἐκ τοῦ **Ταῦγέτου**, ἐν ᾧ ὡς θὰ ἴδωμεν κατοτιέρω, ἀπαντῶσιν ἀργυρομιγῆς μόλυβδος καὶ χαλκός, καὶ ὅτι ἤκμαζον καὶ ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῶν **Βυζαντινῶν**, διότι τοιαύτης ἐποχῆς, λέγεται, εὑρέθησαν ἐκεῖ νομίσματα. Ἰσως τὰ μεταλλορυχεῖα τοῦ **Δελμίμη** εἶνε ἐκεῖνα, ἅτινα εἴρει ὁ ἐρετὸς πρέσβης κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 15^{ου} αἰῶνος.

β') **Περί αργύρου.**

Και τὸ μέταλλον τοῦτο ἦν ἐπίσης γνωστὸν κατὰ τὴν Μικηναίαν ἐποχὴν, ὡς δ' ὅμως ἀπεδείχθη ἐξ ἀναλύσεων ἀργυρῶν ἀργείων τῶν Μικηναίων, ὁ ἄργυρος τοῦτων ἦν ἀκαίθατος καὶ ἐν κατωστάσει χρυσεῆ, διότι ἐμπεριέχει χρυσόν ἐν μεγάλῃ ποσότητι. Ἴσως τὰ Μικηναῖα ταῦτα ἀργεῖα κατασκευάζοντο ἐκ τοῦ **μεταλλικοῦ ἠλέκτρου**, ὅπερ εἶνε χρυσεῖον χρῶμα ἀργύρου καὶ χρυσοῦ, ἅτινα μέταλλα ἠγνόουν τότε ῥ' ἀποχωρίζωσιν ἀπ' ἀλλήλων. Τὸ περίεργον δ' εἶνε, ὅτι ὁ προϊστορικὸς οἶτος τῶν Μικηναίων ἄργυρος, ὡς καὶ ὁ ἐντὸς τάφων τοῦ χωρίου Σπάτια τῆς Ἀττικῆς εφοιθεῖς, ἔχει πάθει ἐν μέρει ἀλλόκοτον ἀλλοίωσιν, ἔχει δηλ. μεταβληθῆ εἰς **ἐγγχώριον ἄργυρον**, οἷστος ἢ γένεσις πρόπει ῥ' ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἐπὶ χιλιετηρίδας ἐντὸς τῶν τάφων ἐπίδοσιν τοῦ μαγειρικοῦ ἄλατος, ὅπερ ἐνεπύρχει πάντως ἐν τῷ θετίῳ ἔδασι, ἰδίως τῶν κατωγίδων (βλ. τὴν περὶ Μικηναίων ἀρχαιοτήτων πραγματείαν μου ἐν τῇ Berg-und Hüttenzeitung, 1878, N° 39) Πόθεν δὲ καὶ ὁ ἄργυρος οἶτος καταέγεται, ἄδηλον, οὐχὶ δ' ἀπίθανον ἐκ Σίφνου.

Παράδοξος δ' ὅμως εἶνε ἡ ἕπαρξις ἀργύρου ἐν τῷ γεώματι τῆς **Μήλου**, περὶ τοῦ ὁποῖου πρὸ δεκαετίας ἀρχεὸς ἐγένετο θόρονθος, διότι τότε ἐλέχθη, ὅτι ἡ νῆσος αὕτη ἐγκλείει ἄργυρον ἀξίας 700 ἑκατομμυρίων χρυσοῦν φράγκων, ποσὸν ἐπαρκὲς νὰ ἐξοκλήσῃ τὰ ἔθνητὰ δάνεια. Εἶνε δὲ ἡ νῆσος **Μῆλος** κατὰ τὸ πλεῖστον ἠγαστειογενῆς καὶ σιτιστάται κυρίως ἐκ **τραχεῖτου** πολλαχοῦ σφασθρωμένον καὶ εἰς χοῦν μεταβιβλημένον, φέρεται δὲ πολλαχοῦ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὄρειον τι **βαρυτίτην** ἢ **βαρυτίτην** καλούμενον καὶ σιτιστάμενον ἐκ **βαρίου**, **θειοῦ** καὶ **ὀξυγόνοῦ**. Ἀμφότερα ταῦτα τὰ σώματα, ὅτε δηλ. σφασθρωμένως τραχεῖτης καὶ ὁ βιοκτίτης, καίτοι οὐδεμίαν πρὸς τὸν ἄργυρον ἔχουσι σχέσιν, εἶνε συμπεισμαμένα ὑπὸ μικρᾶς τιμῆς ποσότητος ἀργύρου κατὰ διαφόρους ἀναιολίας. Ἰσὺ κατὰ τὰς τότε ὑπὸ τοῦ κυρίου **Χρηστομάνου**, **Δίβια** καὶ ἐμοῦ ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως γενομένης πυροχημικᾶς ἀναλύσεως ἐπὶ 500 δειγμάτων κατεδείχθη, ὅτι ἡ ἐν αὐτοῖς περιεκτικότης τοῦ ἀργύρου ποικίλλει ἀπὸ 10 ἕως 3000 γραμμὰ ἐν ἐνὶ τόννῳ μεταλλεῖματος, ἐξ ὧν οὐσυχῶς πτωχὰ εἶνε τὰ πλεῖστα. Τότε καὶ ἡ Κυβερνήσις μετεκαλέσαστο ἐξ Οὐγγαρίας εἰδικὸν μεταλλουργόν, ὅστις ἀπεφίηματο, ὅτι δύναιται τὸ κράτος διὰ καταλλήλου τῶν μεταλλεῖμάτων τούτων ἐξορύξεως νὰ ἔχη ἐτησίως καθαρὸν εἰσόδημα 100,000 φρ. τοῖλάχιστον. Ἀσπρητῶς καὶ τοῦτο ἐλθισμονήθη.

γ') Ψευδάργυρος.

Τὸ Ν.Α. τῆς Ἀττικῆς τμήμα, σιγιστάμενον ἐκ μαρμάρων καὶ μαρμαριμακοῦ οἰστολιθίου, ἐργάζεαι κοίτας **δευανθρακικοῦ ψευδαργύρου**, ἐν οἷς καὶ μέταλλα μολύβδου καὶ ἡ **ἀργυρίτις** τῶν ἀρχαίων. Τὸ ὄρυκτόν τοῦτο οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἀπέθριπτον ὡς ἀχρηστον, διότι τότε ἠγνόουν τὴν ἀποκάθαρσιν τοῦ ψευδαργύρου. Κατὰ τοὺς νεωτάτους ὅμως χρόνους ἡ ἐν Λαυρεῖῳ Γαλλικῇ ἐταιρείᾳ πολλὰς τοίτων χιλιάδας τόννων ἐξήγαγε καὶ οὐκ ὀλίγα ἑκατομμύρια ἐκέκρθησε. Φαίνεται δέ, ὅτι καὶ ἀλλαγὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτῆ τὸ μετᾶλλευμα τοῦτο, ἰδίως ἐν **Ν. Εὐβοίᾳ**, ἣτις εἶνε συνέχου τῆς Λαυρεωτικῆς, ἀλλὰ δυναμικῶς ἐπαυθῆσθε οὐδεμίᾳ περαιτέρω ἐγένετο ἔργον, δι' ἧς πολλὰ ἠδύνατο νὰ προκύψωσιν ἀγαθὰ διὰ τὸν τόπον.

δ') Μόλυβδος καὶ χαλκός.

Ἀμφότερα τὰ μέταλλα ταῦτα ἦσαν γνωστὰ κατὰ τὴν Μινωικαίαν ἐποχὴν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐν τοῖς τάφοις τῆς Ἀκροπόλεως τῶν **Μυκηνηῶν** εὐρεθέντων ἀντικειμένων. Οὐχ ἦτον κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ χρῆσις τοῦ καθαροῦ χαλκοῦ ἦν ἄγνωστος, διότι τὰ ἀνευρεθέντα ξίφη καὶ ἀγγεῖα σιδηροῦται ἐκ κοίμιματος χαλκοῦ καὶ κασιπέρου, δηλ. **ἐξ ὀρειχάλκου** (μυρουντζῶν). Ἐκ τοῦτον καταφαίνεται, ὅτι αἱ Μυκηναῖοι ἤμασαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθρωπότητος τὴν καλουμένην **ὀρειχαλκίην**, καθ' ἣν ἦν ἄγνωστος εἰσέτι ὁ σίδηρος. Αἴτιον δὲ πιθανὸν εἶνε, ὅτι ὁ ὑπὸ Ὀμήρῳ μνημονεόμενος χαλκὸς ἦν ὀρειχάλκος (Βλεπ. τὴν πραγματείαν μου ἐν τῇ Berg-Hüttenzeitung 1878). Πιθανὸν ὁ **ὀρειχαλκος** οὗτος νὰ μετεφέρετο διὰ τῶν Φωνίκων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, οὐχὶ δὲ καὶ παραδόξον ἐπαυθῆσθε νὰ παρεσκευάζετο τὸ κοίμιμα τοῦτο, τοῦ χαλκοῦ μόνον ἐξορυσσομένου ἐν Ἑλλάδι, τοῦ δὲ κασιπέρου μεταφερομένου ἐκ τῶν **Κασσιτερίδων** νήσων (τῆς Μεγ. Βρετανίας), περὶ ὧν ὁ **Ἡρόδοτος** λέγει «οὔτε νήσους οἶδα Κασσιτερίδους εἶναι ἐκ τῶν ὁ κασιπέρος ἡμῖν φασί» καὶ κασιπέρον «ἐξ ἐσχάτης δ' ὧν ὁ τε κασιπέρος ἡμῖν φασί καὶ τὸ ἤλεκτρον».

Ὄρυκτὰ μολύβδου, καὶ ἰδίως ἐνθῆιον μολύβδον ἢ γαλιρίτιον, δὲν διὰχροναι μόνον ἐν Λαυρεῖῳ, ἀλλὰ καὶ ἀλλαγῶν, πρὸ πάντων ἐπὶ τῆς νήσου **Μυκόνου** καὶ ἐπὶ τῆς ὄρυκτου τοῦ **Ταυγέτου**. Καὶ περὶ μὲν τοῦ μεταλλίου τῆς **Μυκόνου** πολλὰ ἐσχάτως ἐλέγχθησαν, ὅτι δηλ. ἡ

φλέγν τοῦ γαληνίτου εἶνε παχιτάτη καὶ τοσοῦτον εἰς ἄγνυρον πλουσία, ὥστε τὸ μεταλλεῖμα αὐτῆς δὲν πρέπει πλέον νὰ θεωρηθῆ ὡς μολύβδον ἀλλ' ὡς ἄργυρον. Κατὰ πόσον ὅμως οἱ θροῖλοι οἷτοι ἔχουσι ἀληθείας, οὐδὲν δύναμαι νὰ εἶπω κατὰ τὸ παρόν, ὡς ἀγνοῶν μεταλλεῖμα καὶ μεταλλεῖον. Φαίνεται, ὅτι εἶνε πλούσιον εἰς ἀργυρομυγῆ μολύβδον. Περὶ τῶν γνωστῶν μοι δ' ὅμως μεταλλεμμάτων τοῦ **μολύβδου** καὶ **χαλκοῦ** τῶν εἰδοσκομῆτων ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Α. κλιτύος τοῦ Ταῦγέτου κειμένῳ δήμῳ τῆς Ἐλαγονίας τῆς ἐπαρχίας **Καλαμῶν**, δύναμαι νὰ προσθέσω ὀλίγα, διότι φρονῶ, ὅτι αἱ ὀροστοιχίαι τοῦ **Ταῦγέτου** καὶ **Πάρωνος** εἶνε μεταλλοφόροι χῶροι παρθένου, **νέα Λαύρεια**, ἐξ ὧν πολλὰ ἐν τῷ μέλλοντι ἔχει νὰ ὠφεληθῆ ἡ πατρίς.

Τὸ **Ταῦγέτον** ὀλόκληρον (ὁμοίως καὶ ὁ **Πάρων**) ἔχει τὴν αὐτὴν γεωλογικὴν κατασκευὴν, ἣν καὶ ἡ Λαυρεωτικὴ, συνίσταται δηλ. ἐκ **μαρμαροῦ** καὶ **μαρμαρυγικοῦ σχιστολίθου**, ἐφ' οὗ πολλαχῶ ἐπικάθηται ἀσβεστόλιθος ὁ ἐπικαλούμενος **Τριπολίτης**. Τῆς Ἐλαγονίας δὲ τὸ χέροσσιμα συνίσταται μόνον ἐκ τοῦ σχιστολίθου τούτου, ὅστις ὑπὸ τῶν ἑδαίων εἶνε διαβεβρωμένος εἰς βαθεῖας φάραγγας καὶ χαράδρας, δι' ὧν τὰ ἐκ τῆς ὀρεινῆς καταρρέοντα ὕδατα συλλέγονται ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ χειμῶρον Νέδωνος, παρὰ τὴς Καλάμιας, γυνομένου εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον. Ἐπὶ τῶν πλευρῶν δὲ τῶν φασιγγῶν τούτων καὶ χαραδρῶν, κτισφύτων ὑπὸ πλατάνων καὶ ὑπὸ ἑδαίων διαρροεμένων, ἐμφανίζονται πολλαχῶ φλέβες χαλκοῦ καὶ μολύβδου μεταξὺ τῶν στρωμάτων τοῦ σχιστολίθου, ἔχουσι μῆκος μὲν 2—10 μέτρων, πᾶχος δὲ 0,10—0,60 μέτρον. Ὅτι ἐπιταῖθα ἐργάσθησαν οἱ ἀρχαῖοι εἶνε βέβαιον, διότι ἀπαντῶσι σκωρίαι ἀρχαῖαι, ὑπόνομοι δ' ὅμως καὶ φρέατα δὲν ἐφρέθησαν διὰ τὸν ἀπλοῦστον λόγον, ὅτι ὁ σχιστολίθος εὐκόλως ἀποσασθροῦται καὶ εἰς γοῖν μεταβάλλεται, ὅστις ἀποφράσσει πᾶσαν τεχνητὴν ἐργασίαν. Ἐργασία ὅμως ἀρχαῖαι καὶ ἐκβολάδες μολύβδου ἐφρέθησαν ἐν **Μάνῃ**, ἐνθα λέγεται, ὅτι ἀπαντᾷ καὶ **αὐτοφυῆς χρυσός**. Αἰὰ τοῦτο οὐχὶ παρὰδόξον ὁ χρυσός τοῦ **Δελίμμη** νὰ κατάγεται ἐκ **Ταῦγέτου**.

Μεταλλεῖα δὲ καὶ μεταλλουργεῖα χαλκοῦ ἀρχαῖα, ἀγνώστον ἐποχῆς, ἐφρέθησαν ἐπὶ τῆς Ὀθρυος καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος καὶ ἀπὸ τῶν ὀσῶν τοῦ **Σπερχεῖου** ἄχρι τῆς **Συνιάδος** λίμνης καὶ **Δερχῆ**. Ἡ ὀροστοιχία αὕτη συγκροτεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τινος πυργενεοῦς πετρώματος, **γάββρον** καλουμένου, ὅστις εἶνε εἰς ὀφελτὴν μεταβεβλημένος, πέτρῳ πρασίην, μαλακὴν καὶ μεταλλοφόρον. Ἀπὸ τοῦ 1870 ἐπὶ τῆς

ἐποχῆς τῆς **μεταλλειομανίας** τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο γνωστόν, ὅτι παρὰ τὰ χωρία **Στύρφακα** καὶ **Λιμογάρδιον** τῆς Φθιώτιδος ἐφοσκόμηντο ἀρχαῖα ὑπόνομοι μεταλλευτικὰ καὶ σκωρία χαλκοῦ πτωχαί. Καὶ ἐγὼ κατ' Αἰγωναίον τοῦ 1899 ἐπισκεφθεὶς τὴν **Ἔσθρην** καὶ διατρέξας τὴν ἀπὸ Σπερχειοῦ μέχρι Ἰομοκοῦ καὶ Φαροάλων γόρην, ἐξ ὀφείτου σιτισταμένην, ἐξεπλάγην ἀληθῶς διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν παρὰ τὸ **Ἀρχάνιον** τῆς Φθιώτιδος καὶ **Δερλῆ** τοῦ Ἰομοκοῦ ἀρχαίων χαλκούχων σκωριῶν καὶ τῶν ἐκβολάδων, τῶν ἐροισμένων ἐπὶ τῶν κλιτύων τῶν λόφων τῶν κειμένων παρὰ τὰ παλαιὰ σύνορα, ὅπου ἀντηροῦνται τὰ εἴδη τῶν στρατιῶνον **Κουρνόβου**, **Μοχλούκας** καὶ **Δραμπίλας**. Εἶπε δὲ περίεργα ὑπὸ ἱστορικὴν ἔσφην τὰ ἀρχαῖα ταῦτα τῆς Ὀθωνοῦ μεταλλείας, ἐξ ὧν ἕλπις εἶπε εἶναι ἀναπτυχθῆναι βραδύτερον σποινδαῖα βιομηχανία χαλκοῦ.

ε') Σιδήρος καὶ μαγγάνιον.

Γνωστὸν γινύσκει, ὅτι ὁ ἀληθὴς τῶν μετάλλων βασιλεὺς καὶ κροιάχος εἶνε ὁ **σιδήρος**, καίτοι καταλέγεται εἰς τὰ ἀγενῆ μέταλλα, διότι ὁ σιδηρὸς εἶνε σποινδαῖοτατος παρὰ τῶν πολιτισμοῦ. Ἀπὸ τοῦτο καὶ ἡ κατ' ἡμᾶς τῆς ἀνθρωπότητος ἐποχὴ καλεῖται **σιδηρᾶ**, ἢς προηγήθη ἡ **δρειχαλκίνη**, ταύτης δὲ ἡ **λιθίνη**, κατ' ἣν ἦσαν ἀγνωστα τὰ μέταλλα, ὡς κατὰ τὴν ἀεμίρην τῶν Μυζερῶν.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διὰ τὰ δύνηθῃ γὰ διεξαγάγῃ νικηφόρος τὸν περὶ ἐπάφξιος ἀγῶνα καὶ γὰ καταβίβῃ καὶ ἐξημερώσῃ λαοὺς βαρβάρους, εἶχεν ἀνάγκην ἀφθόρον σιδήρου. Καὶ ὄντως αἱ ἔρευναί καταδείξαν, ὅτι πολλαχοῦ οἱ ἀρχαῖοι εἶχον μεταλλεῖα καὶ μεταλλουργεῖα σιδήρου, ἔνθα καὶ νῦν ἀπαρτῶσι μεταλλεῖματα τοῦτον ἀφθονώτατα. Ὅντως οὐ μόνον ἐν **Ἀλαγονίᾳ** καὶ πολλαχοῦ τῆς **Λακεδαίμονος** ἀνεύρομεν ἀρχαίας σιδήρου σκωρίας, ἀλλὰ καὶ ἀρχαῖα μεταλλεῖα οὐ μακρὰν τῶν ἄνω ῥοῶν τοῦ Ἐθρώτου παρὰ τὸ χωρίον **Κολλίνας**, ἔνθα αἱ μεταλλευτικὰ ὑπόνομοι ἔχουσι μῆκος 100 καὶ πλεόν μετρῶν.

Ἀπὸ εἰκοσαετίας δὲ ἀνεκαλύφθησαν νέα κοιτῆ σιδήρου, πολλαχοῦ μετὰ μαγγανίον παραμεμυγμένον, ἐκ τοῦ ὁποῖον πολλαὶ χιλιάδες τόννων ἐξορύσσονται ἐτησίως καὶ ἀποστέλλονται πρὸς τῆξιν εἰς Ἐθρώπην, διότι δυστυχῶς ἡ ἑλευθέρη Ἑλλάς στερεῖται λιθανθράκων, οὔτινες εἶνε ἀναγκαιώτατοι διὰ τὴν ἀποκάθαρσιν τοῦ πολυτίμου τοῦτον μετάλλου.

Ἐκτός δὲ τῶν σποινδαῖοτάτων τοῦτον μεταλλευμάτων ἡ Ἑλλάς ἔχει

καὶ ἄλλα ὀρυζία, ἅτινα ἀναζητούμενα καὶ ἐξορροσόμενα δύνανται ν' ἀναδειχθῶσι καὶ ταῦτα σπουδαιόταται πηγὰ πλοῦτον. Ἡ Ἑλλάς ἔχει γεάνθημας, χρῶμιον, λευκολίθους, μάγμαρα ἔξοχα, ἀμίαντον, σήσιον, σιμίριδα ἀρίστην, στεαίτην, γέφυρον, θείον, μυλοπέτρας καὶ πλεῖστα ἄλλα.

Διὰ τὰ χρησιμοποιοιθῶσι δ' ὄμως ταῦτα ἕπερ τῆς εἰρημερίας καὶ προσόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐπάσχει ἀνάγκη οὐ μόνον χρημάτων καὶ κυβερνητικῆς προνοίας, ἀλλὰ καὶ χειρῶν καὶ διανοίας ἑλληνικῆς. Ἰσχύει οὐδέποτε ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ μέγα αὐτοῦ ἔργον, **τὴν ἑνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἕνεκ πλοῦτου.**

Καὶ τοῦτο εἶνε σὸν ἔργον, Ἑλληνικὴ νεότης. Μελέτησον τὴν θαυμασίαν ἡμῶν πατρίδα, εἰς ἣν ἡ Θεία Πρόνοια ἐδωρήσατο πλεῖστα ἀγαθὰ, καὶ καθοδηγομένη ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῶν μεγάλων ἡμῶν προγόνων, ὧν τὸ αἷμα ρέει ἐντὸς τῶν φλεβῶν σου, θὰ δυνηθῆς νὰ δοξάσῃς τὴν προσφυλῆ πατρίδα καὶ νὰ κλέψῃς τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

Τὸν κ. Πρύτανιν κατελθόντα τοῦ βήματος ἐν μέσῳ ἐπενοημιῶν κατασπάζονται πάντες καὶ συγχάιρονσι σφίγγοντες τὴν δεξιάν.

Περὶ τὴν 7^{ην} ἐσπερινὴν ὥραν 1000 καὶ πλέον φοιτητα συνήχθησαν πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου. Ἄπαντα τὰ ἠλεκτροκὰ τοῦ Πανεπιστημίου εἶχον ἀναφθῆ καὶ τὸ θῆαμα τοῦ Πανεπιστημίου φωταγωγημένου ἦτο μεγαλοπρεπὲς αἶμα καὶ ἐπιβλητικόν.

Οἱ φοιτητα ἀνάρπαιτες βεγγαλικὰ καὶ 1000 ἐνετικὸς φανόος, ἐν ζητωκραυγαῖς προηγουμένης τῆς μουσικῆς, διηρμύνηθησαν πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πρωτάρεως. Ἡ πομπὴ κίμψισα τὴν ὁδὸν Σταδίου διὰ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἔφθασεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας κειμένην οἰκίαν αὐτοῦ. Ἐπιτροπὴ δωδεκαμελὴς ἀνήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πρωτάρεως καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ κ. Γ. Χατζηνικολάου δι' ὀλίγων καὶ ἐκφραστικῶν λέξεων συνεχάρη τὸν κ. Πρύτανιν καθὼς καὶ ὁ κ. Πετροῦτσος ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν ἰδίᾳ τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐκφράσαντες αὐτῷ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν φοιτητῶν καὶ εὐχηθέντες αὐτῷ καὶ πεντηκονταετηρίδα.

Ὁ κ. Πρύτανης ἀπήντησε λίαν συγκεκλιμένος εὐχαριστῶν, ἐξελεθῶν δὲ εἰς τὸν ἐξώστην προσεφώνησε διὰ καταλλήλου λόγου τοὺς φοιτητάς.

Ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Πρυτάνεως. Μετὰ ταῦτα οἱ φοιτηταὶ μετέβησαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ζητωκραυγάζοντες καὶ παιανίζούσης τῆς μουσικῆς καὶ διελθῆσαν ἐν τάξει.

Περὶ ὧραν δ' ἐννάτην παρετέθη ἐν τῷ ἐστιατορίῳ *Splendid* πρὸς τιμὴν αὐτοῦ δεῖπνον, εἰς ὃ παρεκάθησαν ἕξι συνδαιτυμόνες, καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες ἐκ τῶν παλαιῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος προσήλθον καὶ συνεχώρισαν τὸν ἐφορτάζοντα καθηγητὴν οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες Πατρεῖς, προσήνεγκον δ' αὐτῷ διὰ τοῦ διδάκτορος τῆς Ἰατρικῆς κ. Πολ. Κορύλλου καὶ στέφανον ἐκ δάφνης, κατὰ δὲ τὰ ἐπιδόρπια προσεφώνησαν καὶ πάλιν τὸν ἐφορτάζοντα ἐγείραντες προόσεις ὑπὲρ αὐτοῦ οἱ κκ. Ἰγν. Μοσχάκης, Π. Καρολίδης, Ι. Ζωγρός, Σπ. Αλάμπρος, Ἴω. Μεσολωρᾶς, Στ. Θωμόπουλος, Ἀνθ. Σκιᾶς καὶ πολλοὶ ἄλλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ὁ κ. Μητσόπουλος, ἐγείρας ἅμα πρόποσιν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου του κ. Α. Χρηστομάνου, ὅστις μὴ δυνάμενος ἔνεκα πένθους νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ γεῦμα, συνεχώρη αὐτὸν δι' ἐπιστολῆς, ἣν συνώδευσε καὶ μετὰ ἑφιαλῶν καμπανίτου, ὅπως κενωθῶσιν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ κ. Μητσόπουλου. Μεταξὺ ἄλλων ὁ κ. Σκιᾶς, ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, ἤγειρε τὴν ἐξῆς πρόποσιν, ἐξαίρουσαν τὰς ὑπηρεσίας, ἃς ὁ κ. Μητσόπουλος προσήνεγκε καὶ εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν:

Κύριοι,

Ἐπὶ πολλῶν ἤδη ἐξήρθη ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις τὸ ἔργον τοῦ νῦν ἐφορτάζοντος καθηγητοῦ Κωνσταντίνου Μητσόπουλου, ἀλλὰ δὲν πρέπει, νομίζω, νὰ παρέλθῃ ἀμνημόνευτος καὶ ἄλλη τις κοινοφελὲς ὑπηρεσία αὐτοῦ, ἴσως ἄγνωστος οὕσα τοῖς πολλοῖς. Ἡμεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαχε τὸ εὐτύχημα ἢ ἀτύχημα νὰ ἐκτελῶμεν ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, ὄχι σπανίως ἐπικαλούμεθα τὴν ἐπικοροίαν τῆς γεωλογίας, ἵνα διενκρονήσω-

μεν ασοτεινὰ καὶ ἀμφίβολα ἐξαγόμενα τῆς ἀντιστασιακῆς ἐρεῖνης. Ὅσα-
 κας λοιπὸν τις ἐξ ἡμῶν ἐξήγησε παρὰ τοῦ Κοινσταντίνου Μητροπούλου
 τοιαύτην συνδρομὴν, οἷτος παρέσχεν αὐτὴν εὐθὺς καὶ προθυμότητα. Ὅτε
 ἐν ἔτει 1893 ἐτηργεῖτο δι' ἐμοῦ ἀρρασραφὴ ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Ἰμισοῦ παρὰ
 τὸ Ὀλυμπιεῖον, εἰς τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ ἀφείλεται ἐν μέρει ἡ ἐπιβε-
 βραίωσις τῆς γνώμης, ὅτι αὐτόθι οὔτε ἡ περιώνυμος Ἐργεάχρονος τοῦ
 Πεισιστράτου δύνανται γὰ ἵποτειθῆ ὑπάρξασα, οὔτε ἄλλη ἀξία λόγον
 κρήνη οὐδεμία. Κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν θέρος, ὅτε ἀνέσκαπτον τὸ κατὰ
 τὴν Πάργηθα παρὰ τὴν Φυλὴν ἄντρον τοῦ Πανός, δὲν ἡδυνάμην δὲ γὰ
 ἐξηγήσω τὴν παράδοξον σύστασιν τοῦ καλύπτοντος τὰς ἀρχαιότητας
 ἀσβεστολιθικοῦ ἐπιπάγου, εἰς τὸν Κοινσταντίνου Μητροπούλου καὶ πάλιν
 κατέφυγον. Οἷτος προθύμως ἑπακούων εἰς τὴν πρόσκλησίν μου οὐδα-
 μῶς ὤκνησε γὰ προσέλθῃ εἰς τὸν δυσβατώτατον ἐκεῖνον τόπον ἀναρρι-
 χόμενος ἐπὶ τῶν ὀλισθηρῶν βράχων τῆς κοίτης τοῦ χειμάροου τῆς
 Γκοῦρας. Ὡσαύτως καὶ πρὸς ἄλλους ἀρχαιολόγους τὴν αὐτὴν ἀξιάγαστον
 προθυμίαν ἐπέδειξεν. Εἰς αὐτὸν ἀφείλεται ἡ διάγνωσις τῆς συστάσεως
 τῶν μετάλλων τῶν μακροθαλάσσιων ἀρχαιοτήτων. Ἐπ' αὐτοῦ ἀπεδείχθη ὅτι
 ὁ λεγόμενος Σωρὸς τοῦ Μαροθῶνος ἐμπειρεῖτε κόνιν δοτῶν καὶ οἷτως
 ἐβεβαιώθη, ὅτι ὁ Σωρὸς ἐκεῖνος ἦτο ὁ τίμβρος τῶν Μαροθωνομάχων.
 Νομίζω λοιπὸν ὅτι δύνανται γὰ ὀμιλήσω ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν Ἑλλή-
 νων ἀρχαιολόγων εὐχαριστῶν τῷ σήμερον ἐορτάζοντι καὶ ἐπενγόμενος
 αὐτῷ μακρὸν ἔτι καὶ ἔνδοξον στάδιον. Εἰς ἐκδήλωσιν τούτων προπίνω
 ὅπερ τοῦ Κοινσταντίνου Μητροπούλου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΔΗΜΩΝ, ΣΥΛΛΟΓΩΝ Κ.Λ.Π.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πατρέων,

Συγκείμενον ἐκ τοῦ Ἰωάννου Τσερίδου προέδρου, Διονυσ. Κουτικοπούλου πρωτοκολλητοῦ καὶ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς σημειουμένων μελῶν.

Συνελθὼν εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ Δημοτικῷ καταστήματι τὴν 27^{ην} Δεκεμβρίου 1900 καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεών του, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου κ. Αἰμιμητρίου Βότση,

Ἐκοῦσαν τοῦ προέδρου προτείναντος ὅπως τὸ συμβούλιον, διεσπείρων κοινῇ τοῦ τόπου ἐπιθυμίαν, ἐπισήμως μετάρχη τῶν ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ Καθηγητοῦ τῆς Γεωλογίας καὶ Ὁρυκτολογίας κ. Κωνσταντίνου Μητροπούλου Πρωτάνεως ἑορτῶν, τέλουμένων τῇ 21 Ἰανουαρίου 1901,

Ἐπιθυμοῦν ὅπως πληρέστερον διατρανώσῃ τὴν πρὸς τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα καὶ συμπολίτην ἡμῶν βαθεῖαν τοῦ Δήμου ἐκτίμησιν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἐπιστήμης μελέτας καὶ ἐρεῦνας αὐτοῦ καὶ τὴν ἀκαταπόνητον ἐφ' ὀλόκληρον εἰκοσιπενταετιάν διδασκαλίαν,

Ἀποφαίνεται παμψηφεί,

Ὁρίζει τὸν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ. Στέφ. Θωμόπουλον, ὅπως οὗτος ἐπὶ τούτῳ μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας προσφωνήσῃ καταλλήλως τὸν ἐφορτάζοντα Πρύτανιν κ. Κωνσταντίνου Μητροπούλου, ἐξ ὀνόματος τοῦ

λημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιδόσῃ αὐτῷ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

³ Ἀνατίθεισι τῷ κ. Δημότῳ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝ. ΤΣΕΡΤΙΔΗΣ

Ὁ Προτοκολάριος

ΔΙΟΝ. ΚΟΝΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

³ Ἀντίγραφον

Ἐν Πάτρσι τῇ 19 Ἰανουαρίου 1901.

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων

(Υπογ.)

Δ. ΒΟΤΣΗΣ

Κύριε Πρότασι καὶ ἀγαπητέ συνάδελφε,

Λυπούμεθα ὅτι ἔνεκα τῆς βραδείας πρὸς τὸν ἡμέτερον Σύλλογον ἀνικαινώσεως περὶ τῆς σημερινῆς ἡμετέρας ἐορτῆς, δὲν ἠδυνήθημεν καλοῦντες τὸ σεματεῖον νὰ μετάσχωμεν ἐπισημίας ταύτης. Οὐχ ἦτοιο πεποῖθαμεν ὅτι ἀντιπροσωπεύομεν τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου, ἀποστέλλοντες πρὸς ὑμᾶς τὰ θερμὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ ἐπὶ εὐχοσιπενταετεί καρποφόρῳ διδασκαλίᾳ καὶ τῇ ἐπιστημονικῇ ὑμῶν δράσει, ἧς καὶ ὁ Σύλλογος ἡμῶν πολλὰκις ἐπωφελήθη διὰ τῶν ἐν αὐτῷ γενομένων διαλέξεων καὶ ἀνικαινώσεων ὑμῶν. Συγχρόνως δὲ νὰ ἐχρηθῶμεν ὑμῖν ὅπως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε πατρίδος καὶ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας ἐξακολουθήσῃ ἀμείωτος ἡ δράσις αὕτη, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ συνεορτάσομεν ἐν χαρᾷ καὶ τὴν ἡμετέραν πενηκονταετηρίδα.

Παρακαλοῦμεν δέ, ἵνα πλὴν τῶν τοῦ Συλλόγου συγχαρητηρίων δεχθῆτε καὶ τὰ ἴδια ἡμῶν τῶν παιδιόθεν φίλων καὶ συμμαθητῶν μετὰ τῆς διαβεβαίωσεως τῆς πρὸς ὑμᾶς ἄκρας ἡμῶν ἀγάπης καὶ μεγάλης ὑπολήψεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1901.

Ὁ Πρόεδρος

Τ. Α. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὸν κύριον Κ. Μητσόπουλον
πρότασιν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Μ. ΛΑΜΠΡΟΣ

Πρὸς τὸν κ. ἄριον **Κωνστ. Μητσόπουλον**, πρότατον, καθηγητὴν τῆς Γεωλογίας
καὶ Ὀρυκτολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἀθήνας.

Κύριε Καθηγητά,

Ὁ ἱατρικὸς Σύλλογος Πατρῶν τῆς ἰδιαίτερας ὑμῶν πατριδος, σεμιν-
νόμενος διὰ τὰς μακρὰς, ἐξόχους καὶ εὐδοκίμους ὑπηρεσίας ὑμῶν καὶ
ἐπιθυμῶν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ σεμνῇ
ἐορτῇ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος σας, ἐνετείλατό μοι ἵνα διὰ τοῦ παρόντος
ἐκφράσω ὑμῖν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά του καὶ τὰς διαπύρους πρὸς
τὸν Ἕψιστον εὐχὰς του, ὅπως ἐνισχύῃ καὶ κρατύνη ἡμᾶς ἐπὶ μακρὰν ἔτι
σειρὰν εὐτυχῶν καὶ ἐνδόξων ἐνιαυτῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε φοιτήσεως νεό-
τητος καὶ τῆς προσφοῦδος ἡμῶν πατριδος. Τὴν δὲ ἐπιθυμίαν αὐτοῦ
Συλλόγου ἐκπληρῶν μετὰ χαρᾶς ἐντολὴν παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε καὶ
τὴν ἰδιάζουσαν ἡμῶν χαρὰν, ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην, μεθ' ὧν διατελοῦμεν.

Ὁ Πρόεδρος

Φ. ΒΕΡΡΟΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Α. ΤΡΑΜΠΑΔΡΟΣ

Ἐπίτιμος κ. Πρότατον,

Ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἀ' ἐν Πάτρσι Γυμνασίῳ συμμε-
τέχων τῆς χαρᾶς, ἣν αἰσθάνεται ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, διότι τέκνον αὐτῆς
πολύτιμον καὶ περιβλεπτον θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων κατέ-
χον ἠξιώθη, ἵνα ἐορτάσῃ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα καρποφοροῦσας ἐπι-
σημονικῆς δράσεως ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τεμένει τῶν Μουσῶν, καθυποβάλλει
ὑμῖν διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ ἐφόρου τοῦδε τοῦ Γυμνασίου
ἀξιότιμον κ. Δ' Θεωμοπούλου τὰ ἐγκάρδια αὐτοῦ συγχαρητήρια καὶ εὐχε-
ται ἵνα θεῖα συναγωγῇ καὶ τὴν πεντηκονταετηρίδα ὑμῶν ἐορτάσῃτε ἐπ'
ἀγαθῷ τῆς σπουδαζούσης νεότητος καὶ ἀφελείῃ καὶ προαγωγῇ τῶν
θετικῶν ἐπιστημῶν, ὡς ἐναιμίως τοῖς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ σοφοῖς συναδέλ-
φοις ὑμῶν οὐδαμῶς παύεσθε προύγοντες καὶ διὰ τοῦτον τῷ τε ἡμετέρῳ

ἔθνει καθ' ὅλον καὶ ἰδίᾳ τῇ γενεαίᾳ ἡμῶν πόλει γέλωτος οὐ σημερινῶν περιόπτοντες.

Ἐν Πάτραις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1901.

Ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Ἀ' Γυμνασίου

ΑΝ. ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ

Πρὸς τὸν ἐπίτιμον πρόταυν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου
 κ. **Κωνσταντῖνον Μητσόπουλον.**

Κωνσταντῖνον Μητσόπουλον πρόταυν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Σύλλογος δευτέρου γυμνασίου συμμετέχων χαρᾶς ἐπιστημονικοῦ κό-
 σμου ἐπὶ ἐορτῇ εὐδοκίμου εἰκοσιπενταετοῦς καθηγείας ἐν Ἑθν. Πανε-
 πιστημίῳ εἵχεται ἡμῖν ἔτη μακρὰ ἐπ' ἀγαθῶ φίλης πατριδος καὶ σπου-
 δαζούσης νεότητος.

Γεννησιάρχης, **Νικολόπουλος.**

*Καθηγηταί, Παπαγιαννόπουλος, Καλλιάφας, Μάνδαλος, Τσιλιμίγκρας,
 Λάσκαρης, Παπακωνσταντῖνου, Καββαδίας.*

Κωνσταντῖνον Μητσόπουλον πρόταυν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Σχολῇ τοῦ Λαοῦ συμμεριζομένη κοινὴν χαρὰν πόλεως ἐπ' εὐτυχῇ
 εἰκοσιπενταετηρίδῃ σας διαβιβάζει ἡμῖν ἐγκαρδίαν προσορῆσεις καὶ εὐχάς.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Φ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπίτιμε κύριε καθηγητὰ καὶ πρόταυν τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου,

Ὁ Ἀθλητικὸς Σύλλογος Βουρβούρων συναισθανόμενος τὰ λιμπρὰ
 ἀποτελέσματα τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀναπτύξεως καὶ προσδόν τῶν φυσικῶν
 ἐπιστημῶν ὀφειλόμενα κυρίως εἰς τὴν ἀκάματον καὶ ἐνδελεχῆ διδασκα-
 λίαν ἡμῶν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ συμμεριζόμενος τὴν γενικήν

ζυγῶν τοῦ Παρελληνίου ἐπὶ τῇ σήμερον ἀγομένῃ χειροσύνῃ ἐορτῇ τῆς
 25ετηρίδος ἡμῶν ἐκφράζει ἡμῖν διὰ τοῦ παρόντος χειροσυνίου γράμμα-
 τος τὴν ἀμέριστον καὶ ἀδιάπτωτον εὐγνωμοσύνην ἀπάντων τῶν μελῶν
 ἡμῶν ἐνχόμενος, ὅπως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἔθνους ἐορτά-
 σῃτε καὶ τὴν 50ετηρίδα τῆς ἡμετέρας καθηγεσίας.

Ἐν Βουνοβούσι τῇ 21 Ἰανουαρίου 1901.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΟΥΜΑΝΟΣ

Ἀξιότιμον κ. **Κ. Μητσόπουλον** καθηγητῆν
 καὶ πρῶταν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου.

Ἐἰς Ἀθήνας.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

....

Ὁ **Κωνσταντῖνος Μαξ. Μητσοπούλος** ἐγεννήθη ἐν Πάτραις τῷ 1846, ἔνθα καὶ ἐσπούδασε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐπεδείξας ἀγάπην πρὸς τὰ φυσικὰ ἐπιστήμια, συντελέσωντος τὰ μέγιστα πρὸς τοῦτο τοῦ ἐκ πατρὸς θεῖου του καὶ διδασκάλου **Ἡρακλέους Μητσοπούλου**. Ἀπολυθεὶς τοῦ γυμνασίου τῷ 1862 κατὰ τὴν μεταπολίτεισιν, ἐνεργῶν ἀμέσως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, διακόσους ἐπὶ πενταετίαν οὐ μόνον πάντα τὰ μαθήματα τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν τὰ διδασκόμενα τότε ὑπὸ τῶν ἀοιδίμων καθηγητῶν **Μητσοπούλου, Στρούμπου, Ὁρφανίδου, Δάνδερερ, Λάκωνος καὶ Παπαδάκη**, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίαν καὶ Ἑλληνικὰ καὶ Λατινικὰ (Φ. Ἰωάννου, Ρουσοπούλου, Κορμαροῦδη, Καστόρη, Κοτζιά). Ὑποστὰς δὲ τὰς διδακτορικὰς ἑξετάσεις τῷ 1868, ἠξιώθη διδακτορικῶν διπλώματος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ εἶνε ὁ πρῶτος τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν διδάκτωρ τοῦ φυσικοῦ τμήματος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Ἀκολούθως ἀπεστάλη εἰς Γερμανίαν ὡς ὑπότροφος τοῦ Πανεπιστημίου, ἔνθα ἐσπούδασε θεωρητικῶς καὶ πρᾶκτικῶς ἐπὶ ἑξαετίαν ἐν τῇ ὀνομαστῇ μεταλλεντικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς πόλεως **Freiberg** ἐν Σαξονίᾳ γεωλογίαν, ὄρυκτολογίαν, φυσικὴν, χημείαν καὶ πυροχημείαν, μεταλλεντικὴν, μεταλλορυγίαν, γεωδυσίαν, μηχανορυγίαν, μεταλλεντικῶν δίκαιων καὶ ἄλλα καὶ ὑποβλήθη εἰς ἀσκηθὰς ἐπὶ διπλωματι μηχανικοῦ ἑξετάσεις ἑλαβε δῖπλωμα *Hüttentechniker*.

Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ἑλλάδα τῷ 1874, ἐδημοσίωσεν ἀμέσως τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπιστημονικὴν διατριβήν, καὶ διορίσθη μετὰ ἔντος τῆς 5 Νοεμβρίου 1875 ἑξατατος καθηγητῆς τῆς ὄρυκτολογίας καὶ γεωλογίας ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ, ἕως αὐτοτελῶς ἔξοτε διδάσκει ἐν αὐτῷ. Τῷ 1878 ἐπὶ τοῦ

ἀειμνήστον Κομμουνδοάρον διορίσθη καὶ ἐν τῷ Μετσόβῳ Πολυτεχνεῖῳ καθηγητὴς τῶν αὐτῶν μαθημάτων, ὧν ὁ πρῶτος ὅστις εἰσήγαγε τὰ μαθήματα ταῦτα εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. Τῷ 1881 προδβιβάσθη εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, τῷ 1888—89 ἐξελέγη κοσμήτορ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ τῷ 1900—1901, ἦτοι μετὰ 25 ἔτη ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ἐξελέγη καὶ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου. Κατὰ τὴν ἐνηλικίωσιν τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τοῦ Λαοῦ ἀπενεμήθη αὐτῷ, ὅπως καὶ εἰς πλείστον ἄλλοις, τὸ ἀργυροῦν παρτίσημον τοῦ Σωτήρος.

ΕΡΓΑ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτῶν συγγραμμάτων, ἃς ἐξέδωκε κατὰ διαφόρους ἐπο-
χάς, αἱ σπουδαιότερα εἰσιν αἱ ἑξῆς :

1) Περὶ γαληρίτου συμφοῶς μετὰ σμαλευίτου	1875
2) Περὶ τῶν Ἰσπανικῶν καμίμων τῶν μεταλλουργίῳ
Λαυρείου	1877
3) Studien über die chemische Beschaffenheit
des zu Mycenä entdeckten Antiquitäten
(ἐν τῷ περιοδικῷ Berg - Hüttenmännische
Zeit. N. 39).	1878
4) Ἀπό μεγάλης διατριβῆς ἐν τῷ δελτίῳ τῆς βιομηχανι-
κῆς ἐπιτροπῆς ἀνονήμους περὶ τῶν ὀρυχείων τοῦ
θείου ἐν Σικελίᾳ καὶ περὶ παραγωγῆς καὶ πετρο-
λαίου ἐν Halle	1878
5) Berg-Hütten- u. Salinenwesen v. Griechen-
land in der National-Ausstellung v. Athen
(ἐν τῷ περιοδικῷ Dingler's Journal)	1888
6) Τὸ περιοδικὸν Προμηθεύς, ὅπερ ἐπὶ 3 συνεχῆ ἔτη
ἐξέδιδε μετὰ τῶν κροίτων Ν. Γερμανοῦ καὶ
Α. Βάιβη. Ἐν αὐτῷ ἐδημοσίευσεν πλείστας διατρι-
βάς, ἐξ ὧν τινες καὶ πρωτότυποι	1890—92
7) Die Erdbeben in Griechenland und der Tür-
kei im J. 1889. Ἐν τῷ περιοδικῷ Peter-
manns Mittheilungen.	1890
8) Die Erdbeben in Griechenland etc. 1890. Ἐν
τῷ αὐτῷ περιοδικῷ	1891

- 9) Die Erdbeben in Griechenland v. 1891. Ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ 1892
- 10) Das grosse Erdbeben auf der Insel Zante v. 1893. Ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ 1893
- 11) Die Erdbeben von Theben und Lokris im J. 1893—94. Ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ 1894
- 12) Die Eruption der Pechquellen in Zante. Ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ 1896
- 13) Die grossen Erdbeben von Tripolis 1898 und Triphylia 1899. Ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ 1900
- 14) Ἡ διτομία αὐτοῦ ὀρυκτολογίᾳ 1893—94
- 15) Ἡ διτομία αὐτοῦ γεωλογίᾳ. 1893—94
- 16) Οἱ ὀρυκτολογικοὶ τῶν πύργων. 1896
- 17) Τὰ πότμα ὄδατα τῶν Ἀθηρῶν 1899

